

Kurzemnieks

Cena
0,80 eiroNr. 21
(11 654)

Otrdiena, 2021. gada 16. marts

Vienreizējs
atbalsts
par katru
bērnu

Elisas Rudzītes foto

500
eiro

Naudu vēl gaida, plāni jau top

„Kamēr naudiņas vēl maciņā nav, to netērējam. Bet par šādu valsts žestu attiecībā pret bērniem ir prieks,” saka kuldīdzniece Agate Hartmane. Viņai ir viens bērns, par kuru mamma šomēnes saņems valsts atbalstu – 500 eiro. „Tas ir pelnīti, jo ikmēneša bērnu pabalsti ir smieklīgi. Kad vienreizējo ieskaitīs, tad bērna vajadzībām to arī izmantosim.”

NOPĒRK DATORU

Trīs bērnu mamma Inta Brasle stāsta, ka ģimenē iegādāts dators: „Sākumā ziņu uztvērām ar neticību. Vai tiešām Latvijā kaut kas tāds varētu notikt? Bet, kad valdība to apstiprināja, tad domājām, kā izmantot. Esam pasteigušies un vecākajai meitai datoru jau nopirkuši. Lai bērni varētu mācīties attālināti, līdz šim valsts šo tehniku pieprasīja no vecākiem, bet tagad viņi varēs to nodrošināt. Es pazīstu ģimeni, kas šo naudu ieplānojusi kopīgam ceļojumam. Domāju, ka vairumā gadījumu piešķirtais tiks izmantots pareizajam mērķim. Ieguvēji būs bērni.”

MAKSĀS VĒL APRĪLĪ

Aprēķināts, ka Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra līdz 31. martam izmaksās atbalstu 364 097 bērniem. Kopā tam tiks tērēti 182 miljoni eiro. Atsevišķos gadījumos izmaksa būšot nedaudz vēlāk, jo 500 eiro paredzēti arī par tiem mazuļiem, kuri līdz 6. aprīlim jeb pašreiz noteiktās ārkārtējās situācijas beigām vēl tikai piedzims.

DARBA DAUDZ

Kuldīgas novada sociālā dienesta direktore Sarmīte Segliņa stāsta, ka redzeslokā ir ap 180 ģimeņu ar bērniem un līdz ar šo atbalstu esot

darba pilnas rokas: „Tiem, kuriem ir tiesu izpildraksti, palīdzam uzrakstīt iesniegumu, lai no bērniem piešķirtās summas parādu neietur. Ar katru cilvēku to pārrunājam. Kādam tieši ir vajadzība no parādsaistībām atbrīvoties, un nauda paredzēta kovida izraisīto seku mazināšanai. Mēs nevaram uzdot, kā tieši ar to rīkoties, bet lūdzam cilvēkus savu budžetu plānot. Piespiedu kārtā nedrīkstam tērēšanā iesaistīties. Pāris klientu paši ir atnākuši konsultēties un teikuši, ka no šīs naudas vēlas segt parādus. Citam tā ir vienīgā iespēja savu saistību problēmu atrisināt.”

Jolanta Hercenberga

Piemēroti apavi, maiņas zeķes, silta tēja un ceļš zem kājām.

**Kurp doties
pārgājienos?**

➔ 6. lpp.

Žurnāliste **Baiba Runce** stāsta par savu pieredzi ar kovidu un tā sekām: „Kad novembrī saslimu, neviens īsti nebija iznācis no skapja un pateicis, ka viņš inficējies.”

➔ 7. lpp.

Kurzemes NVO centra vadītāja **Elīna Futraka**: „Ikvienam jāuzņemas atbildība par to, kā dzīvojam.”

➔ 5. lpp.

PIEKTDIEN, 19. martā:

- Dzimtsarakstu nodaļām – 100.
- Vilgālē pārdod bērnodārza ēku.
- 12. klase raugās nākotnē.
- Noturība krīzes situācijā.

ISSN 1407-9755

REDZĒJUMS

Būsim laipnāki pret sevi!

Elisa Rudzīte

Atceros: pirms gadiem četriem nosolījos, ka nekad vairs neļaušu sev izdegt un visu enerģiju veltīt darbam. Toreiz aizmirsi parūpēties par sevi, un mani piemeklēja dažādas veselības problēmas. Pirmo reizi mūžā nonācu slimnīcā un gūlos uz operāciju galda. Jutos kā nodevēja – pievīlusi pati sevi. Domāju, ka, dzenoties pēc rezultātiem, veltot laiku savai komandai, cenšoties sevi pierādīt, kļušu vērīgāka un svarīgāka. Patiesībā biju radījusi iespaidu, ka varu visu, tāpēc pienākumu kļuva arvien vairāk. Rezultāts nebija gaidītais, taču iemācīja, ka darbs nedrīkst būt pirmajā vietā un visam ir robežas. Arī tam, cik no sevis spējam dot citiem.

Par šo atcerējos nesen, kad mani piemeklēja migrēnas lēkme. Piecas dienas mocījās sāpēs. Toreiz, pirms četriem gadiem, tāda bija gandrīz katra nedēļa. Un arī šoreiz sāpēm bija iemesls. Cilvēki bieži pie veciem ieradumiem atgriežas pat tad, ja tie ir kaitīgi. Arī man pienākuma apziņa, darbholisms un tieksme aizmirst par savām vajadzībām ir kā ieradums. Pārvērtēju spējas, piekritu izpalīdzēt, uzņēmos papildu darbus, un tad vēl dzīvokļa remonts nedēļas nogalēs.

Sevis saudzēšana bieži tiek asociēta ar vājumu vai egoismu. Bet galu galā tā bija mana izvēle un atbildība: nokost vairāk, nekā spēju sakošļāt.

Nevienu citu nevainoju, tikai sevi. Galu galā tā bija mana izvēle un atbildība: nokost vairāk, nekā spēju sakošļāt. Domāju, ka tā dara daudzi. Un ne velti, jo mūsu sabiedrībā sevis saudzēšana un nolikšana pirmajā vietā bieži tiek asociēta ar vājumu vai egoismu. Savukārt tie, kuri čakli strādā, acis nepacēluš, ir kaitīgi cilvēki, kam piemīt darba tikums.

Atradu pētījumu par darbholismu, kur tas definēts kā tieksme un iekšējs spiediens, kas liek strādāt vairāk; nemitīgas domas par darbu, arī brīžos, kad tas netiek darīts; vēlme izdarīt vairāk, nekā nepieciešams, arī tad, ja tas negatīvi ietekmē citas dzīves jomas, piemēram, laulību, veselību utt.

Tas ir apburtais lokš: nespēja pateikt *nē* papildu darbiem, kas noved pie milzīga stresa, dusmām uz sevi, ka atļāvu tam notikt, pienākuma apziņa, kas liek darīt visu iespējamo, lai apsolītais tiktu izpildīts, un viss sākas no gala... Daudzi skrējienā apstājas tikai tad, kad veselība piespiež. Man migrēna to lieliski atgādināja.

Mums jābūt laipnākiem pret sevi, dažādas dzīves jomas sabalansēt. Neesam šajā pasaulē laisti tāpēc, lai tikai strādātu. Esam vajadzīgi saviem mīļajiem un paši sev. Arī tad, ja pagadījies uzņemties vairāk, nevajag uz sevi dusmoties. Dusmas ķermeni saindē. Tā vietā labāk ar sevi aprunāties, pateikt kādu labu vārdu un ievilk elpu.

TRĪS PAR VIENU

Šodien ir kārtējais 16. marts: vieniem atceres diena, citiem laiks, kad pa visu pasauli kliegt, ka Latvijā atdzimst nacisms. Savukārt politiķiem šis datums ir kā karsts kartupelis mutē, jo viņi nezina, ko ar to iesākt. Vai leģionāru atceres dienu pasludināt par oficiālu vai ļaut visam notikt kā līdz šim?

GLUŽI KĀ SNIEGS

1. Jānis Tomaševskis, Latvijas Kara muzeja vēsturnieks:

– Jāpiekrīt, ka šis datums ir kā karsts kartupelis. Mans viedoklis ir tāds: nevajadzētu tā, kā izdarīja 1998. gadā, kad šo datumu pieņēma kā oficiālu piemiņas dienu, tomēr normālu statusu šai dienai gan vajadzētu, piemēram,

karavīru atceres diena, bet ne valstiska. Jā, leģionāri paši uzskatīja, ka cīnās par Latviju, bet viņi to darīja citas valsts karaspēkā. Līdz ar to valstiski šo datumu pielīdzināt 11. novembrim nebūtu prātīgi. No otras puses, nevajadzētu aizliegt politiķiem šajā dienā doties nolikt ziedus. Ja viņi to uzskata par

pareizu rīcību, kādēļ aizliegt?

Jāsaka godīgi, ka 16. marts vairs nav piemiņas diena – tas ir politizēts datums vismaz gadus 20. Šo dienu var salīdzināt ar sniegu: dažas dienas pirms tam uzsnieg, pāris dienu to skaļi apspriež, tad tas nokūst un aizmirstas līdz nākamajam gadam.

„ES BALSOJUMĀ ATTURĒJOS”

2. Ilga Kreituse, Rīgas Stradiņa universitātes profesore, vēstures doktore:

– Es 16. martu nekad neesmu uzskatījis par svētku dienu, kas būtu jāšvin. Es uz to raugos no cita aspekta. Šis ir datums, kad atceras to, ka divas lielvaras – nacistiskā Vācija un Padomju Savienība – latviešus izmantoja savā

labā un frontē sūtīja vienu pret otru. Mēs varējām domāt un plānot, ko griebjām, bet tas nekad nav ņemts vērā. Ja šī diena būtu pieminama, tad kā tāda, kad abas lielvaras ar Latvijas tautu izrēķinājās, izmantojot to savā labā. Jāatceras, ka lielvaras ar mazām valstīm nekad nerēķinās. Tā ir mūžīgā mācība, kas jāiegaumē. Jā, 16. martu varētu

pieminēt kā sēru dienu. Valstiski gan to nevajadzētu darīt. Savulaik 16. martu pēc Saeimas deputāta Jura Dobeļa iniciatīvas iekļāva oficiāli atzīmējamo dienu sarakstā. Es toreiz balsojumā atturējos. Jā, tā ir problēma, par ko jārunā, tā ir vēsture, kas jā māca skolā. To nedrīkst aizmirst. Bet to nevajag noteikt kā īpašu un oficiālu datumu.

POLITISKI NEKAS NENOTIKS

3. Ieva Brante, juriste, Latvijas patriote:

– Mēs no savas vēstures nekur neaizbēgsim, un tās izpratne ir svarīga ikvienam. Jā, datumam jāpaliek. Mums jāiemācās skatīties vienam otra acīs, kā to darīja tie latvieši, kuri frontē karoja

viens pret otru. Ja mums nebūtu tik sarežģītas vēstures, mēs spētu paskatīties cits citam acīs, jo arī mūsdienās bieži vien latvietis iet pret latvieti. Manuprāt, šī datuma aizmiršana būtu nodevība pret tautu.

Politīķi to nepadarīs par oficiālu at-

ceres dienu – par to varam diskutēt, bet politiski tas neaizies. Tāpat tiek runāts par 8. martu, kas ir starptautiska svētku diena un kuras saknes ir daudz dziļākas, nekā tas tiek pasniegts – ka tā ir Padomju Savienības ieviesta tradīcija.

Alberts Dinters

MANUPRĀT

Vieniem dīkstāve, citiem pārslodze

Aizvadītajā nedēļā bija Tiesu izpildītāju diena, un šīs cunftes pārstāvji cita starpā atzina, ka pandēmijas laikā darba apjoms ļoti pieaudzis. Nu, nav taisnīgi gan: vieniem strādājspējīgiem ļaudīm dīkstāve, citiem – pārslodze. Pēc Sodū reģistra par māsēdes pārkāpumiem vien vairāk nekā mēneša laikā uzlikts sods par nepilniem 134 tūkstošiem eiro. Bet no novembra, kad ārkārtējo situāciju

ieviesa atkārtoti, līdz martam par ierobežojumu neievērošanu reģistrēti gandrīz 17 000 administratīvo pārkāpumu. Naudas sods var būt līdz 2000 eiro, un statistika rāda, ka parasti tas nepārsniedz 100 eiro, bet bieži vien pārkāpējs vispār netiek sodīts. Dzirdētas labas atsauksmes par mūsu pašvaldības policistiem, kuri situāciju izvērtē un uzreiz pie rīkles neķeras: uzdāvina veikala apmeklētājam masku, izgai-

ņā jauniesu bariņu, kas sadomājis *tusēt* ciema centrā. Ne tā, kā rādīja *Degpunktā*: Jelgavā policijas patruļa komandantstundā dzinās vīrietim pakaļ tā, it kā viņš būtu aplaupījis banku. Sods jau nav mērķis uz pandēmijas rēķina papildināt valsts kasi. Turklāt vairums labprātīgi to negrib un arī nespēj samaksāt, jo ir vēl citi parādi.

Daina Tāfelberga

FOTOKOMENTĀRS

Kur norādīts, tur brauks.

Elisas Rudzītes foto

NUMURA CITĀTS

Ineses Slūkas zīmējums

„Nepietiek labākajā gadījumā aiziet uz vēlēšanām, ievēlēt lēmumu pieņēmējus, kuri uzņemsies atbildību par to, kā dzīvošu es. Nē, ikviens esam līdzatbildīgs par to, kādā vidē dzīvojam, kādi procesi notiek,” saka Kurzemes NVO centra priekšsēde Elīna Futraka.

RUNĀ SPECIĀLISTS

Lipīgāks, bet slimība nav smagāka

Jeļena Mjasņikova, sabiedrības veselības ārste

Cilvēki pēdējā laikā satraucas par daudz lipīgāko Lielbritānijas paveida koronavīrusu. Cik ārsti zina šobrīd, tas ir nedaudz mainījies – vairāk lipīgs, bet ne smagāk slimojams. Lai inficētos un saslimtu, ieelpā šī vīrusa pietiek mazākā koncentrācijā. Pagaidām nav nekādu datu, ka slimības norise būtu smagāka. Statistika vēl tiek pētīta. Vienkārši saskarē ar tādu saslimušo var saslimt vairāk cilvēku.

Nav arī datu, ka potes pret jaunajiem paveidiem nepasargātu, jo nu jau ir ne tikai Lielbritānijas, bet arī Brazīlijas un Āfrikas paveidi. Pētījumi, protams, nestāv uz vietas. Ja būs vajadzība, vakcīnā kādas sastāvdaļas tiks mainītas. Iespējams, ka vajadzēs arī vēl vienu devu. Kad pētījumi to pierādīs, tas tiks darīts.

Ir dzirdēts arī par vīrusa Latvijas paveidu, bet to komentēt nevaru, jo oficiāli šādas informācijas nav. Iespējams, katrā valstī koncentrētā vietā vīruss mainīsies, iegūst savas nianses. Bet kopumā tas ir tas pats jau zināmais vīruss. Pret to arī cīnāmies.

Tas gan nenozīmē, ka kaut kas mainītos piesardzības noteikumos: sejas aizsegs, roku mazgāšana, dezinfekcija, bieža telpu vēdināšana, distance, aicinājums neapmeklēt tās vietas, uz kurām var neiet,

nepulcēties. Jo mazāk satiekamies viens ar otru, jo drošāk mums visiem. Ja visi godprātīgi ievērotu visus noteikumus un aizliegumus, saslimstība kristos daudz straujāk.

Dzīve rāda, ka to saprotam, bet visu neievērojam. Ciemiņi! Visi esam veseli, gribam saikties. Tomēr ļoti jāpdomā, vai ciemos iet. Darbavietās jāskatās, lai netiek rīkotas kopīgas pusdienas, kafijas dzeršana. Ļoti atbalstu attālināto darbu, ja tas ir iespējams. Tas pats attiecas uz skolu un bērnudārzu. Uzliesmojumi ir ik pa laikam. Diemžēl vīrusa pārnēsātāji ir arī bērni. Viņi viegli inficējas viens no otra, atnes vecākiem, un tie nes tālāk. Saprotu, ka grūti ir visiem, bet šajā brīdī vajadzētu paciesties un noturēties.

Prognozēt nevaru neko – pārmaiņas var būt gan uz labu, gan sliktu. Cik tālu vīruss mainīsies, cik mums pietiks pacietības ievērot piesardzību? Gribas ticēt kolektīvajai imunitātei, ko iegūsim no potēšanas. Tā pasargās no straujas un lielas saslimstības. Ja vīruss mutēs nozīmīgi, ceru, ka zinātne reaģēs ātri, mainot vakcīnu. Es ticu, ka ejam pareizajā virzienā.

LASĪTĀJS VAICĀ

Var pieteikt un potēt mājās

Ko darīt, ja cilvēks no mājām neiziet, līdz ārstam aiziet nevar, bet vakcīnu pret Covid-19 vēlas?

Uz *Kurzemnieka* lasītāju jautājumu atbild Veselības ministrijas (VM) pārstāve Sintija Gulbe. Iedzīvotāji ar neatgriezeniskiem funkcionāliem traucējumiem un tie, kuri veselības dēļ ārstniecības iestādē nespēj nokļūt, var pieteikties izbraukuma vakcinācijai dzīvesvietā.

Šie cilvēki vai viņu aprūpētāji aicināti pieteikties divos veidos:

- zvanīt ģimenes ārstam (būtu labi, ja arī pats ārsts zvanītu pacientam);
- zvanīt pa tālr. 8989 (ja cilvēks potei jau pieteicies interneta vietnē *Manavakcīna.lv* vai pa tālr. 8989, tad jāzvina atkārtoti, lai pieteiktu izbraukumu un precīzu adresi).

Ja pēc zvana ģimenes ārstam tas apstiprina, ka izbraukumā

dosies, tālāk visu organizē ārsts. Viņš var sākt potēt jau tagad, ņemot vērā rindu, vakcīnu pieejamību, pieteikumu un prioritāro grupu.

Ja ģimenes ārsts izbraukumā nepotēs, viņa pienākums ir vai nu sagatavot sarakstu ar šiem pacientiem un nodot Nacionālajam veselības dienestam, vai arī aicināt savus pacientus zvanīt pa bezmaksas tālr. 8989.

Pašlaik izbraukuma vakcinācijai īpaši aicināti pieteikties seniori virs 70 gadiem.

Tie, kuri no šīs grupas līdz 20. martam pieteiksies pa tālr. 8989 vai būs ģimenes ārstu iesūtītajos sarakstos, tiks potēti jau aprīļa sākumā.

VM regulāri atgādinās, ka izbraukumam pieteikties, un ziņas apkopos, lai veidotu grafiku un iedzīvotājus informētu.

Inguna Spuleniece

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Šogad aprit 100 gadu, kopš Latvijā izveidotas dzimtsarakstu nodaļas. Kāda atmiņā saglabājusies laulību diena vai jaukākās kāzas, kurās esat piedalījies? Kādas būtu jūsu sapņu kāzas?

Kristīne Stangute, skolotāja:

– Man šķiet, ka kāzām jābūt jaukrām, ar kārtīgu ballīti. Ar divām dienām droši vien pietiktu. Uz galda obligāti jābūt tortei. Ar ēdieniem pārāk aizrauties nevajag, bet latviešiem jau patīk gan paēst, gan padzert. Galvenais, lai jautri! Uzskatu, ka laulība ir svarīga un nepieciešama. Tas ir nopietns lēmums. Man kāzas ir bijušas, bet precējusies vairs neesmu. Vēlreiz to darīt gribētu.

Lidija Strautmane, pensionāre:

– Salaulājos 1967. gada vasarā, bet pēc pāris gadiem izšķīrāmies. To dienu atceros kā skaistu. Svinējām ģimenes lokā kādi desmit cilvēki. Nebija tad ne iztikas līdzekļu, nekā. Paši visu darījām, tā mierīgi un intīmi. Uz galda, kā jau mājas kārtībā, – rasols un kūciņa. Divu cilvēku savienībai jābūt, jo Dievs tomēr vīrieti un sievieti radījis kā vīru un sievu. Ja ir mīlestība, ļoti jauki, ka tā var būt, tāpēc esmu par to, ka jāprecas. Tagadējie jaunieši šo jautājumu apdomā kārtīgāk. Tāda saskriešana kopā un uzreiz precēšanās reti notiek pie tā visa, ka šodien jaunieši nedaudz vieglprātīgi. Manos laikos precēties sanāca arī tikai tā dēļ, ka pieteicās bērniņš, bet tad tie vīri sievas ātri pameta. Visādi jau gadās.

Klāvs Grāvelis, ražošanas meistars:

– Precējies vēl neesmu, bet nākotnē noteikti gribētu. Laulība ir nopietna lieta, kam jānobriest, un tā ir vajadzīga. Iztēlojies šo dienu īsti vēl neesmu – tas jāizlemj kopā, jāpārrunā ar topošo sievu. Bet gribētos tādu intīmu: ģimenes lokā, bez lielas balles.

Ausma Alševska, pensionāre:

– Esmu precējusies, drīz jau būs 50 gadu. Tradīcijas mūsu laikos diži neatšķīrās. Vienīgi tad nebija kāzu rīkotāju – bija tik vedēji. Man kāzas notika pirms Jaunā gada 29. decembrī. Viss skaisti sniegots – tajos laikos jau ziema bija katru gadu, nevis kā tagad. Kāzas notika pie mammas – bija tikai radi. Bet, tā kā man ir daudz māsas un arī vīram kupla ģimene, beigās tāpat sanāca prāvs bariņš. Atceros, kā dejojām, jo kāzās vienmēr jābūt muzikantiem. Kur tad bez tā? Arī mičošana bija. Atceros to dienu ar ļoti skaistām atmiņām.

Agnese Ungerte, klientu speciāliste:

– Precējusies neesmu, bet savas kāzas gribētu vasarā, kad ārā silti. Droši vien lielas ne, labāk intīmā gaisotnē. No 20 līdz 30 gadiem par to nedomāju, bet tagad šķiet, ka būtu gatava. Klasiskās burbuļkleitas negribu – man patīk vieglas un gaisīgas. Esmu bijusi vairākās kāzās. Man patīk, ka vakarā, kad visi ir pie galdiem, ir interesantas spēles, pēc tam mičošana. Svarīgi par vedējiem izvēlēties pareizos cilvēkus, kam var uzticēties, ar kuriem esi uz viena viļņa. Ja nav, var ņemt kāzu plānotājus. Vienu reizi pati biju vedēja, bet tā bija pirmā un pēdējā reize. Tas ir tik atbildīgs darbs! Visi nervi čupā! Kāzām jābūt jaukrām, bet ne pārmērīgi, lai nejustos kā mērķaķītis, kam visu laiku kaut kas jādara. Ja precas, tad jāsaprot, kam to dara – trakai ballītei vai tomēr sev. Šis pasākums paredzēts jaunajam pārim, nevis viesu izklaidēšanai.

Madara Grīnberga, mamma:

– Esmu precējusies četrus gadus. Atceros to kā ļoti pozitīvu dienu. Mums bija mazas kāzas ģimenes lokā. Godīgi sakot, neuzskatu, ka laulība paredzēta visiem. No vienas puses, tas varbūt ir pareizi, bet no otras – var jau dzīvot vienkārši tāpat. Mēs ar vīru izvēlējamies precēties, jo gribējām bērniņu. Tā, lai viss ir pareizi un pēc *papīriem* kārtībā.

Katrīna Blaua, Elisās Rudzītes foto

MUMS RAKSTA

Bērnudārznieku vecāki ir satraukti

Kurzemnieka redakcija saņēma e-pasta vēstuli no lasītājas, kura interesējas par tēmu, kas skar ikviena pirmsskolas bērna vecākus.

„Ministri ir gatavi valdības sēdē atbalstīt plānu A, lai ierobežotu Covid-19 izplatību. Man ir jautājums par vienu no šī plāna punktiem. A scenārijs paredz bērnudārzu nodrošināt tiem vecākiem, kuri nevar strādāt attālināti. Ko darīt tiem, kuriem ir iespēja strādāt mājās, bet viņu darba specifika ir tāda, ka visu laiku jābūt pie datora? Piemēram, ko darīt zvanu vai klientu centra darbiniekiem, ja mājās ir mazs bērns? Viņš prasa ēst, prasa spēlēties, bet vecākiem nav iespējas atrauties no darba. Vai valsts mums, šādiem vecākiem, apmaksās aukli? Ar ko mēs atšķiramies no tiem, kuri nevar strādāt attālināti? No vienas puses, cilvēki tiek aicināti strādāt attālināti, no otras – tiek darīts viss, lai

cilvēki šmauktos vai atgrieztos darbā klātienē, jo citādi viņi nevar savu darbu paveikt pilnvērtīgi un nopelnīt iztiku.”

Šis jautājums satraucis vecākus visā Latvijā, jo uzreiz pēc ziņas parādīšanās arī sociālos portālus pārpludināja neapmierinātu un apjukšu vecāku ieraksti. Acīmredzot sabiedrības spiediena dēļ ministri pagājušajā piektdienā nosacījumus mainīja un atļāva bērņus uz darziņu vest arī tiem vecākiem, kuri strādā mājās, bet nevar tos pieskatīt, apvienojot ar darbu. Savukārt, ja mājās dzīvo kāds no vecvecākiem vai cits pieaugušais, kurš tajā laikā, kad mazulim būtu jāatrodas bērnudārzā, spēj viņu pieskatīt, tad uz pirmsskolas izglītības iestādi var nevest.

Alberts Dinters

PRECĪZĒJUMS

Citas trases projektē

Pēc raksta *Ragavas jātaisa arī ziemā* (12. marta *Kurzemniekā*) *Kuldīgas siltumtīklu* valdes priekšsēdis Andris Aniņš precīzē: „Šoziem sāka arī siltumtrases izbūve līdz ēkām Kalna ielā 14. Papildus tam norit projektēšana plānotajai siltumtrasei ēkām Dzirnauvu ielā 4, Baznīcas ielā 10, kā arī daudzdzīvokļu namam Rumbas ielā 6.”

Daina Tāfelberga

Ja jūs avīzē pamanāt kādu kļūdu vai neprecizitāti, dariet mums to zināmu pa tālruni 63350567.

Bērnudārzus neatteiks, nodarbības laukā

Valdība iesaka no šodienas bērnu uz bērnudārzu nevest, bet daļa skolēnu varēs darboties svaigā gaisā.

Par to piektdien lēma Ministru kabinets (MK). Vest audzēkņus uz bērnudārzu iesaka tiem vecākiem, kuri nevar strādāt mājās, bet, ja mazuļa pieskatīšanu un darba pienākumus nav iespējams apvienot, tad atvasi uz pirmskolas izglītības iestādi var vest. Mērķis ir pandēmijas laikā mazāks bērnu skaits grupās. Kā MK sēdē uzsvēra Valsts kancelejas direktors Jānis Citskovskis, šo kārtību nevajag jaukt ar dežūrgrupām, jo dažāda vecuma bērni

kopā netiks jaukti.

Savukārt pamatskolēniem un vidusskolēniem (līdz 20 grupā) stundas drīkstēs notikt laukā, ievērojot epidemioloģisko drošību. To varēs darīt tajos novados, kuros 14 dienu saslimstība uz 100 000 iedzīvotāju nepārsniedz 250. Vienlaikus nolemts, ka 30. martā lēmums tiks pārskatīts, izvērtējot iespēju āra nodarbības atļaut arī citur. Skolas šādi varēs nedēļā organizēt piecas mācību stundas un divas interešu nodarbības. Bet tas nav obligāti. Drošajos novados katra skola varēs pati izlemt, vai un kā nodarbības laukā rīkot.

Alberts Dinters

Alsungā spriež par naudu

Aizņēmums Amatu mājas izveidei, piemaksas pirmskolas iestādes darbiniekiem par darbu pandēmijas laikā un citi jautājumi tika pārrunāti Alsungas novada domes apvienoto komiteju sēdē.

Domes priekšsēde Daiga Kalniņa stāstīja, ka pēc aprēķiniem šogad viena audzēkņa izmaksas Alsungas vidusskolā ir 234 eiro, bet bērnudārzā *Miķelītis* – gandrīz 232 eiro mēnesī.

Izskatītas izmaiņas saistošajos noteikumos, par dalību Alsungā organizētajos tirgos nosakot desmit eiro nodevu. Novadā deklarētajiem pašnodarbinātajiem un juridiskajām personām būtu 70% no šīs maksas.

Deputāti sprieda, vai Amatu mājas izveidei no Valsts kases aizņemties 400 tūkstošus eiro uz 30 gadiem. Pašvaldībām pēc likuma noteikts, ka šajā gadā vienam prioritārajam projektam katra var ņemt vienu aizņēmumu

līdz 400 000 eiro uz 30 gadiem, maksājumu atliekot uz trim gadiem. Ja tas tiks piešķirts, plānots Amatu mājai Skolas ielā 11a nomainīt bojātās jumta sijas, likt siltinājumu, pārvilkt elektroinstalāciju, remontēt telpas utt. Tika spriests, vai iekļaut arī pagalma labiekārtošanu.

Tā kā valsts katram pedagogam par likmi piešķirusi vienreizēju 300 eiro piemaksu par darbu klātienē pandēmijas laikā, bet Alsungas bērnudārzā strādājošajiem pilnas likmes nav un summa ir mazāka, nolemts no pašvaldības budžeta katram pedagogam piemaksāt gandrīz 50 eiro, lai kopā būtu tikpat, cik pārējiem. Kopā tas izmaksātu nepilnus 400 eiro.

Tā kā pašvaldības īpašuma *Almāles veikals* atkārtotajā izsolē nepieteicās neviens pretendents, sākotnējā cena tiks samazināta līdz 1800 eiro un būs trešā izsole.

Jolanta Hercenberga

Bibliotēkas darbs ierobežots

Šonedēļ Skrundas bibliotēkas pakalpojumu klāsts būs samazināts, jo kultūras namā tiek remontētas kāpnes uz otro stāvu. Tikmēr apmaiņas punkts atradīsies pirmajā stāvā Saimes istabā. Diemžēl grāmatu un preses izdevumu klāsts būs ierobežots. Nedarbosies bibliotēkas tālrunis. Lai saņemtu informāciju, var zvanīt pa tālr. 29398574.

Daina Tāfelberga

Kuldīgas manēžā sākta potēšana

Piektdien, 12. martā, vakcinācijas kabinets Kuldīgas vieglatlētikas manēžā beidzot sāka uzņemt tos cilvēkus, kuriem pienākas pote pret Covid-19.

Pirmais klients, kungs vārdā Jānis (uzvārdu publiskot viņš nevēlējās), pastāstīja: saņemot uzaicinājumu, bija jau nolēmis no vakcīnas atteikties tāpēc, ka nokaitinājusi vairākkārtēja datuma atlikšana – nav ticējis, ka beidzot poti saņems. Jānis ar sievu Covid-19 ir pārslimojuši, un viņam slimība izpaudusies ar stipri augstu temperatūru. Visiem, kuri saņēmuši uzaicinājumu, viņš iesaka potēties, jo uzskata, ka tas jādara obligāti, lai no smagas saslimšanas izvairītos paši un pasargātu citus.

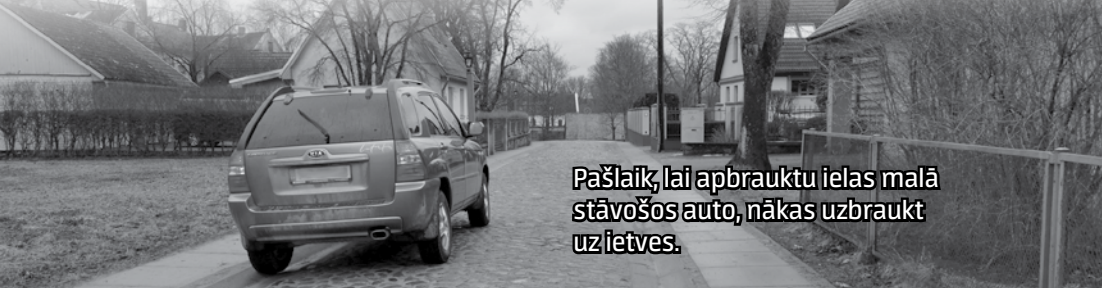
Kuldīgas slimnīcas vadītājs Agris Rozenfelds *Kurzemniekam* pastāstīja, ka 60 vakcīnas tiks izpotētas divās dienās: 30 – piektdien, 30 – sestdien. Kopumā pirmajā reizē prasītas 300, un jāgaida, kad tās tiks atvestas.

Alberta Dintera teksts un foto

Vakcinācijas punktā Kuldīgas manēžā saņemtas pirmās 60 ilgi gaidītās vakcīnas no firmas Astra Zeneca. Tās atvestas vēlā ceturtdienas vakarā un kavējās piegādātāja dēļ.

Rumbas ielā stāvēt nedrīkstēs

Pašlaik, lai apbrauktu ielas malā stāvošos auto, nākas uzbraukt uz ietves.

Kuldīgas novada domes transporta komisija pieņēmusi lēmumu, ka Rumbas ielā satiksme jāuzlabo un ceļa zīmes jāpapildina.

Ņemot vērā iedzīvotāju sūdzības, ka ielas malās atstātie auto nereti traucē citiem, ir pieņemts lēmums, ka no krustojuma ar Annas ielu līdz Kalna ielai (attēlā) turpmāk automašīnām stāvēt nebūs

ļauts. Kā stāsta *Kuldīgas komunālo pakalpojumu* ielu un laukumu apsaimniekošanas daļas vadītājs Gatis Ozols, šajā posmā tiks izliktas ceļa zīmes *Apstāties aizliegts* (transportlīdzekļiem aizliegts apstāties un stāvēt). Pasūtīšana jau tiek saskaņota, un ceļa zīmes tur varētu parādīties arī ļa beigās.

Alberta Dintera teksts un foto

NO KĀRTĪBAS SARGĀTĀJU IKDIENAS

Vimbu laiks un slimnīcas bēglis

8. marts. Licencētās makšķerēšanas pārbaude: copmaņi ir apzinīgi, atļaujas visiem ir. Tad reids Ēdolē, Gudeniekos, Basos – viss mierīgi.

9. marts. Tikai viens izsaukums – Ventspils šosejas malā pie pagrieziena uz Ķimali notriekta stirna. Paziņojam Valsts meža dienestam.

10. marts. Planīcas ielā vīrietis nolēmis publiski remdēt slāpes pēc alkohola, par to viņš saņem protokolu. Tad notiek pārrunas ar diviem cilvēkiem, kuri sanākuši vienās mājās un lieto alkoholu, viens mājup dodas labprātīgi. Atkal pārbaudām, kā Ventas malā uzvedas makšķernieki. Viss kārtībā.

11. marts. Traucamies uz Kabili, jo tur pa centru klist ne-

pieskatīti suņi, baida bērnus. Diviem noskaidrojam īpašniekus, izsakām pēdējo brīdinājumu: ja dzīvnieki atkal klaiņos, būs sods.

12. marts. Pie Melnās kolkas dārziņos esot iemitinājies bezpajumtnieks. Aizbraucam, bet nevienu nesastopam. Palīdzam sociālajam dienestam apskatīt kādu dzīvesvietu – tur viss mierīgi. Vakarā braucam uz Pilsētas dārzu, jo apkaimes iedzīvotāji sūdzas, ka lapenē jaunieši skaļi klausās mūziku. Aizbraucam, bet tie jau pačibējuši.

13. marts. Pārtikas tirgus pārbaude: visi ievēro distanci, lieto maskas. Braucam uz Ķūķu kapiem Padures pagastā, jo lieguma zonā pie tiem kāds atstājis savu auto – visticamāk, makšķernieks. Atstājam

Stāsta Kuldīgas novada pašvaldības policijas priekšnieks Kaspars Šabāns.

brīdinājumu. Mums zvana, ka pa Ēdoles ielu vīrietis staigā zeķēs un nesaprot, kur atrodas. Aizbraucam – izrādās, ka viņš pamucis no Kuldīgas slimnīcas, aizvedam atpakaļ. Tā kā ir laiks, kad pamatīgi ķeras vimbas, atkal pārbaudām makšķerniekus. Ar licencēm viss kārtībā. Darba ielā uzrakstām protokolu vīrietim, kuram alkohols gaitu padarījis gaužām grīļīgu. Vakarā zvana tehnikuma dežurante, jo pie ēkas atrodas auto, kurā jaunieši skaļi klausās mūziku. Notiek pārrunas.

14. marts. Divos naktī braucam uz Mežvaldi, jo tur kāds uzrikojis pamatīgu ballīti. Jā, mūzika skan. Klauvējam pie durvīm, mūzika tiek izslēgta, bet iekšā nelaiž. Braucam turp atkal

pēc 40 minūtēm, jo skaļā balle turpinās. Atkal tas pats scenārijs, bet lietvedību sāksim. Arī šajā dienā vimbu tīkotāji ar atļaujām negrēko. Pienāk signāls, ka pie Pārventas estrādes kāds braukā ar kvadraciklu. Braucam turp, bet dabas postītājs pamucis. Vakarpusē uz mājām nogādājam kādu sagurušo, kurš parkā pie *Vējiņa* atsēdies un nevar paiet. Nedēļas pēdējais notikums: nodrošinām kārtību avārijas vietā uz Aizputes šosejas, lai dzērājšoferis nepamuktu, kamēr ierodas Valsts policija.

Šī bijusi protokoliem bagāta nedēļa, jo stāvēšanas noteikumus pārkāpuši un protokolu saņēmuši 34 autovadītāji, bet brīdinājumus – deviņi.

Pierakstījis Alberts Dinters

Rudbāržos deg pagrabā

Svētdien Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta (VUGD) Kurzemes reģiona brigāde saņēma izsaukumu uz Skrundas novada Rudbāržiem, kur ugunsgrēks izcēlies dzīvojamajā mājā. Notikuma vietā konstatēts, ka dūmi nāk no pagrabstāva. Pirms dzēsēju ierašanās viens cilvēks ēku pametis. Pagrabstāvā degušas sadzīves mantas (6 m²), un tās nodzēstas.

Aizvadītajās trīs diennaktīs visā Latvijā VUGD saņēmis 110 izsaukumus: 33 uz ugunsgrēku, 51 uz glābšanas darbiem, bet 26 bijuši maldinājumi. Kurzemes brigādei šajā laikā bijuši pieci izsaukumi: trīs uz ugunsgrēku, viens uz glābšanas darbiem, viens izrādījies maldinājums.

Alberts Dinters

Visi par visu līdzatbildīgi

„Mūsu darbā viena no galvenajām funkcijām ir cilvēkiem atgādināt, ka sabiedrībā ikvienam jāuzņemas atbildība par to, kādā vidē dzīvojam,” uzskata biedrības Kurzemes NVO* centrs priekšsēde ELĪNA FUTRAKA.

Kā nonācāt darbā šeit?

Nejaušības un sagādīšanās. Būdam aktīva, devos uz dažādiem pasākumiem. Vienā uzstājos mana priekštece Inese Siliņa. Es viņu vēroju un nodomāju, ka arī es gribētu tādu darbu darīt. Tas bija pirms pieciem gadiem. Pēc pāris mēnešiem biedrība sludinājuma meklēja palīgu vienā projektā. Pieteicos, un tur pavērās dažādas iespējas. Ieraudzīju virzienus, kuros varētu mācīties, attīstīties. Savos 23 gados šo to jau biju pamēģinājusi. Pabeigusi Liepājas Valsts tehnikumu, tad aplauzies augstskolā – pusgadu izturēju, kad Jelgavā mācījos par pārtikas tehnoloģi. Mamma cep kūkas, un domāju, ka arī es ko tādu varētu darīt. Tomēr sapratu, ka ne. Tad mācījos Grāmatvedības un finanšu koledžā. Par grāmatvedību sapratu, ka kaut kas tajā man patīk, tomēr kaut kā pietrūkst.

Tagad darbs NVO centrā savieno visu, kas mani interesē, un viss apgūtais tajā noder. Es varu izmantot grāmatvedes zināšanas, bet daru ne tikai to. Tas, ka varu NVO centrā strādāt un šajā darbā arī nopelnīt, ir attīstīties laika gaitā. Ja pati nebūtu bijusi aktīva, neinicētu procesus, tā nebūtu.

Sāku ar brīvprātīgo darbinieku kustību, kurā viņi satiekas ar tiem, kam brīvprātīgo darbs nepieciešams. Vedu ar mašīnu uz darbavietām. Daudz kas veidojies pēc pašas iniciatīvas. Savā ziņā tā ir kā privātā uzņēmējdarbība. Ir dažādas iespējas, kas pašam jāvirza un jārealizē.

Kļuvu par centra grāmatvedi. Man patīk iedziļināties likumos, tādēļ ar laiku šajā jomā jau kļuvu par ekspertu. Vadu seminārus, organizēju grāmatvežu tikšanās ar biedrībām un nodibinājumiem. Kļuvu par valdes locekli, iedziļinājos sociālajā uzņēmējdarbībā, kļūstot par tās vēstnieci. Iekļuvu sociālo uzņēmumu komisijā.

Varu veicināt izglītošanos – vadu grupu, kurā cilvēki mācās viens no otra, nevis no kāda lektora. NVO centrā piecos gados esmu izmantojusi dažādas bezmaksas iespējas mācīties, pēc tam zināšanas un prasmes nododu tālāk citiem. Šobrīd iesaistos Aktīvo iedzīvotāju fonda finansējuma administrēšanā Kurzēmē, vadu seminārus.

Vai pandēmija šo darbu ietekmējusi?

Svarīga ir sabiedrības attieksmes maiņa. Kovida laiks situāciju izgaismo īpaši spilgti. Ja kāds pasaka savu viedokli, bet cits pretēji, mēdz piesaukt vārdu *cenzūra*, jo tas nesakrīt ar manējo. Parādās

Kurzemes NVO centra vadītāja Elīna Futraka: „Esmu pārliecināta – vienīgais attīstības ceļš ved caur izglītību. Aizvien izaicinošāk ir sabalansēt dokumentu kārtošanu un praktisko darbu. Jābūt valodu un datora prasmēm, likumu zināšanām. Daudz jāmacās. Mans aicinājums ir uz to viedināt citus.”

„Man svarīgi cilvēkos veidot tādu attieksmi, ka viņi prastu cieņpilni komunicēt jebkurā situācijā. Tas ir darbs, kura rezultātu grūti izmērīt, bet ko vienalga būtu interesanti darīt visu mūžu.”

„Ja katrs kaut dažas stundas nedēļā veltītu tam, lai uzlabotu vietu, kurā dzīvojam, visiem būtu vieglāk. Kaut vai atkritumus ceļmalā savāktu.”

agresija. Tiek piesaukta demokrātija un vārda brīvība, bet pārprastā nozīmē. Tādēļ vienīgais ceļš ir veicināt izpratni par to, kas tad ir demokrātija, vārda brīvība un citi procesi. Noteikti šo situāciju gribētos mainīt. Man šķiet svarīgi veidot cilvēkos tādu attieksmi, ka viņi prastu savā starpā komunicēt cieņpilni jebkurā situācijā. Tas ir darbs, kura rezultātu grūti izmērīt, bet ko vienalga būtu interesanti darīt visu mūžu. Bet vēl man patīk krāmēt malku, pļaut zāli, mazgāt traukus, jo tie ir darbi, kuros rezultāts uzreiz redzams. Tādējādi padarītājā rodu līdzsvaru.

Darbība biedrībā finansiāli ir balstīta no viena projekta līdz nākamajam. Vai tas nerada nestabilitāti?

Jā. Aktīvo iedzīvotāju fonda projekts ir uz vairākiem gadiem. Tajā iesaistāties sešas organizācijas. Kā apvienība līgumu ar naudas devējiem noslēdzām 2019. gadā, darba attiecībās esmu no pagājušā gada, un tas ir spēkā

Elīna ar vīru Lauri, meitām Emīliju un Elizabeti.

līdz 2024. gadam. Šis ir ilgākais līgums, kāds man NVO centrā bijis. Dzīve no projekta uz projektu ir arī biznesā: IT, būvniecībā un citās nozarēs. Ja vinnē iepirkumā, tad dari! Izaicinājums ir cilvēkus noturēt starp projektiem. Darbs neapstājas, jo darbojamies arī brīvprātīgi.

Tas nozīmē, ka jūsu darbs ne tikai kā NVO centra koordinatorei, bet arī kā cilvēkam lielā mērā vērsts uz sabiedrisko labumu. Kādēļ to darāt?

Nav viena sākumpunkta, kurā es sāku ieguldīt enerģiju ne tikai personīgo interešu, bet arī sabiedriskā labuma vārdā. Galvenā komponente, kas ir manī un ko mēģinu caur sabiedrisko darbu atdot, ir atbildības izjūta. Tā radusies no audzināšanas ģimenē, skolā.

Mācījos Ēdoles pamatskolā, un audzinātāja teica, ka uzticēto vajag izdarīt uz 110%. Es biju priekšzīmīgais bērns, kurš visu tā arī centās izdarīt: vairāk, nekā vajag, un ar atbildību. Tas manī atstājis nospiedumus. Ja runā par personības attīstību, tad pārāk liela atbildības izjūta ir gan pluss, gan mīnuss. Man piemīt perfekcionisms, un atbildību mēģinu dalīt ar citiem. Esmu domājusi, ka varbūt tieši tāpēc atrodos NVO centrā, jo tas atgādina, ka sabiedrībā ikvienam jāuzņemas atbildība par to, kā dzīvojam. Nepietiek labākajā gadījumā aiziet uz vēlēšanām, ievēlēt lēmumu pieņēmējus, kuri uzņemsies atbildību par to, kā dzīvošu es. Par to, kādi būs ceļi, vai laternās degs spuldzes, kādi pakalpojumi būs pieejami. Nē, ikviens esam līdzatbildīgs par to, kādā vidē

dzīvojam, kādi procesi notiek. Tas ir stāsts par atbildību.

Mana doma ir tāda: ja katrs kaut dažas stundas nedēļā veltītu tam, lai uzlabotu vietu, kurā dzīvojam, visiem būtu vieglāk. Kaut vai atkritumus ceļmalā savāktu. Darba šajā lauciņā netrūkst. Es neesmu vienīgā, kam tas svarīgi. NVO ir daudz tādu cilvēku, kuri gatavi darīt vairāk un citiem labāk, kaut ko atņemot sev – laiku pašiem sev, atpūtai, ģimenei.

Vai arī jums nākas darba dēļ ģimenei veltīt mazāk laika, nekā gribētos?

Nekad nav bijis tā, ka nedaru neko. Mans laiks dalās tajā, kad daru atalgotu vai neatalgotu darbu. Tāda brīvā laika man nav. Mums ar vīru Lauri 2014. gadā piedzima pirmā meitiņa Elizabete. Bijām iegādājušies savu vietniņu, turējām vistas, trušus. Darbs nebrīdi netika pārtraukts. 2018. gadā piedzima Emīlija ar domu, lai vecākajai mātai būtu rotaļu biedrs un nebūtu garlaicīgi. Es laikam neesmu priekšzīmīgākā mamma, jo man NVO centrā ir interesantākas nodarbes nekā spēlēšanās *dakteros* vai *augstāk par zemi*. Bet vispār cenšamies viens otram laiku veltīt pietiekami.

Pagaidām dzīvojam Ēdolē, *Brīv-arājos* pie mani vecākiem, bet esam iegādājušies savu īpašumu *Zaļiekalni* Kurmāles pagastā. Tagad ēku remontējam. Upīte, mežiņš – daba. Lauki ir mūsu ģimenei piemērota vide. Mums vajag iestādīt, pazāģēt. Lauris ir saimniecisks, praktisks, viņam vajag vietu, kur darboties.

* NVO – nevalstiskās organizācijas

Aizraujoši būt ceļā

Viens no saulainākajiem šīs ziemas pārgājieniem. Fotografijā redzamas mūsu ēnas pie Riežupes ietekas Ventā.

Ar pārgājienu burvību mani un dzīvesdraugu Pēteri iepazīstināja brīnišķīgā komanda *Abi divi*, kad pirms vairākiem gadiem pamanījām tās piedāvājumus feisbukā.

DABĀ DIVATĀ

Uzņēmums aicināja pārus doties dabā un piedāvāja ekipējumu, maršrutu un uzdevumus, kas jāizpilda pa ceļam. Pateicoties tam, sapratām, cik aizraujoši ir būt dabā. Tā pa īstam pārgājienos sākām doties pandēmijas pirmajā vilnī, līdz pavisam drīz pamanījām, ka pastaigas kļuvas par brīvdienu rituālu.

Šogad ziema mūs lutināja ar pasakainām ainām. Ar lielāko prieku nedēļas nogalēs dodos brīst pa piesnigušiem mežiem kopā ar savu vislabāko ceļabiedru Pēteri. Miers, apsnigušas egles, piebristi zābaki un silta piparmētru tēja termosā – tā es raksturotu šo ziemu mūsu pastaigās.

Daba ir apburoša visos gadalaikos. Viens no šīgada pārgājieniem ļoti spilgti palicis atmiņā, jo piedzīvojām tādu sniegputeni, ka it neko tālāk par pāris metriem neredzējām. Tas bija iespaidīgi, un, neskatoties uz laikapstākļiem, mēs ceļu turpinājām.

VAJADZĪGS EKIPĒJUMS

Atheros, ka pirmajos pārgājienos devāmies ar tādiem zābakiem un zeķēm, kādas mājās bija, taču nu tas ir mainījies, jo bijusi sāpīga pieredze – noberzta kājas un tulznas, kas pēc tam vēl ilgi atgādina par sevi. Ļoti svarīgi

Es ļoti bieži palieku aizkadrā, jo man pašai patīk ķert mirkļus un iemūžināt dabasskatus. Atradu pašbildi, kas uzņemta vienā no šīgada pārgājieniem.

kam naudu nevajag žēlot, jo, ja runājam par ērtumu un labsajūtu, ir pierādījies, ka tas atmaksājas. Apaviem jābūt brīvākiem, jo ejot kājas piepampst, savukārt zeķēm jābūt cieši pieguļošām, lai tās noberztu kājas. Viena no lietām, kas vēl bez maižītēm un ūdens vai tējas mums somā vienmēr ir līdzī, – lieks zeķu pāris. Tas ir ļoti svarīgi, jo, kad kājām svīstot, zeķes samirkst, tās jānomaina. Es jau sen vairs nezīnu, kas ir tulznas un noberzta kājas. Vienīgais, ko pēc pārgājieniem jūtu, ir patīkams nogurums.

MEŽĀ SASTAPTIE

Daba vienmēr pārsteidz, tāpēc ir aizraujoši būt ceļā. Katrs pārgājiens ir burvīgs piedzīvojums. Mežā visbiežāk satiekam dzeņus, kraukļus un sīļus, kā arī citus putnus, kurus dzirdam trallinām, taču nespējam tos ieraudzīt. Savos

pārgājienos esam sastapuši zaķus, lapsas, stirnas, buciņus, zalkšus un citas radības. Ziemā meža dzīvniekus grūtāk pamanīt, taču pēdējā spilgtākā satikšanās mums bija ar vāveri, kura demonstrēja savu prasmi lēkāt no zara uz zaru.

VĒL DAUDZ, KO REDZĒT

Pārgājienos ne tikai apbrīnojam dabu, bet arī iepazīstam Kuldīgas novadu. Nav jābrauc nekur tālu prom, jo arī pie mums ir skaisti. Tepat atrodam varenus mežus un dziļdomīgu ezeri. Arī mūsu Venta un mazās upītes pārsteidz ar krastu krāšņumu. Priecājamies, ka mums vēl nav izdevies visu novadu izstaigāt, jo te ir daudz vietu, kur nav būts, daudz, ko izziņāt. Ļoti gribam aiziet līdz Alsungai, Ēdolei, Skrundai un citām tuvākām un tālākām vietām.

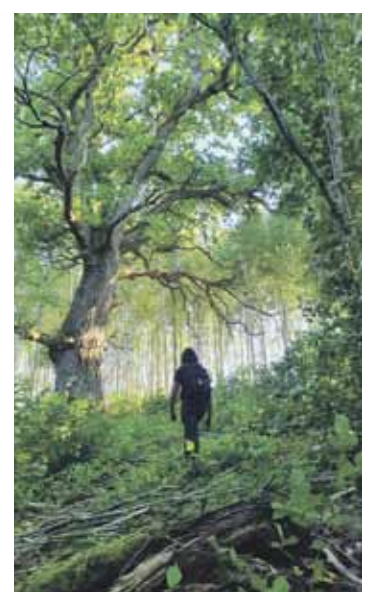
VISINTERESANTĀK – PA APLI

Pārgājienu maršrutus plāno Pēteris, lietojot vietnēs *Google Maps* un *Balticmaps.eu* pieejamās ortofoto kartes, savukārt es paļaujos uz viņu. Diezgan ātri sapratām, ka interesantākie ir apļveida maršruti, kuros sākums un beigas ir vienuviet, savukārt ceļš no un uz mājām ir cits. Visapburošākā daba ir tad, kad tā ir neskarta, un, jo vairāk sanāk iebrist Latvijas džungļos, jo labāk, tāpēc bieži izvēlamies iet pa naceļiem.

Ir gadījies, ka kartē redzamā situācija dzīvē mainījusies. Dažas reizes esam atdūrušies pret teritoriju, kuru aizliegts šķērsot, vai nonākuši uz privāta ceļa, kas turpinās aiz slēgtiem vārtiem. Tad esam devušies atpakaļ, maršrutu mainījuši un meklējuši citu ceļu. Pāris reizi sanācis tā, ka izbrienam no meža tieši kādas mājas pagalmā, tad ātri un pavisam nemanāmi esam devušies tālāk, lai cilvēkus netraucētu. Galu galā mūsu pārgājieni nav pastaigas pa māju pagalmiem.

Apsnigušas egles un Pēteris. Viņam rokās nūja, ko pats sev izgatavoja pa ceļam ar naža palīdzību.

Latvijas džungļos, kad acis žilbst no dabas sulīgā zaļuma. Fotografija uzņemta pagājušā gada vasarā. Ļoti gaidām vasaru, kad atkal varēsim visu dienu pavadīt ejot.

Dodoties pārgājienos, man ļoti patīk fotografēt dabu, šī ir viena no manām mīļākajām sniegputeni fotografijām.

Ziemas ainava.

GALVU IZVĒDINĀT, BATERIJAS UZLĀDĒT

Tā dažos vārdos es raksturotu pārgājienu nozīmi manā dzīvē. Pašlaik iekšējā līdzsvara saglabāšanā tie kļuvi vēl nozīmīgāki, jo attālinātais darbs paņem daudz enerģijas. Kad visa nedēļa pavadīta pie datora, gribas paņemt lielu pauzi – visa diena svaigā gaisā ir kā meditācija, mežs un būšana dabā patiešām uzlādē. Vislielākais pastaigu bonuss, protams, ir apburošie skati. Pat tad, kad ejam pa taciņu, pa kuru pirms dažām nedēļām jau esam gājuši, ainava allaž ir cita. Tagad mūsu maršrutu aptuvenais garums ir no 15 līdz 30 km. Dienas kļūst garākas, un arī mēs plānojam do-

ties tālākās pastaigās. Pagājušajā pavasarī gatavojāmies lielajam jūnija gājienam uz Usmas ezeru. Pirms Jāņiem karstā vasaras dienā

„Miers, apsnigušas egles, piebristi zābaki un silta piparmētru tēja termosā – tā es raksturotu šo ziemu mūsu pastaigās.”

ir padomāt par ekipējumu un to iegādāties, jo tas pastaigas padarīs komfortablākas. Jo ērtāk būs iet, jo lielāku prieku tas sagādās. Arī mums vēl gana daudz jāiegulda, lai iešana kļūtu vēl ērtāka, taču vispirms iegādājāties pašu nepieciešamāko.

Pārgājienu zeķes un apavi ir tie,

Covid-19: sekas jūt joprojām

Kurzemnieks uzrunāja vairākus Kuldīgas novada iedzīvotājus, aicinot uz atklātu sarunu par to, kā viņiem aizritējusi saslimšana ar Covid-19 un vai pēc pārslimošanas jūtamas sekas, par kurām tiek runāts aizvien biežāk. Visi atteica. Atklātai sarunai piekrita BAIBA RUNCE – bijusī TV3 raidījuma *Bez tabu* korespondente, nu Latvijas Radio raidījuma *Atvērtie faili* žurnāliste.

„Patiesībā es saprotu, kāpēc cilvēki negrib runāt,” iesāk Baiba. „Kad pērn novembrī saslimu, vēl nevienam man zināmam cilvēkam tuvākajā lokā kovida nebija. Tajā brīdī neviens īsti nebija iznācis no skapja un pateicis, ka viņš inficējies. Arī es sākumā sēdēju mājās un nezināju, ko darīt: teikt publiski vai neteikt. Mums Latvijas Radio kolektīvā notiek apziņošana, ja kāds saslimis. Mana priekšniece Anita Brauna prasīja, vai es ļauju izpaust, ka esmu inficēta. Es teicu, lai saka. Ko darīt? Nav jākaunas.

Arī tviterī ierakstīju – man ir Covid-19. Mans saslimšanas iemesls nav zināms, jo esmu no tiem, kuri uzmanījās. Vienu reizi biju veikalā, vienu reizi sabiedriskajā transportā. Kādi komentāri sākās zem ieraksta! Jautājumi, citu cilvēku diskusijas – biju vēl lielākā stresā. Man jautāja tādas jautājumus, uz kuriem nebija atbilžu. Apšaubīja to, ka es nezinu, kur inficējos, prasīja, kāda temperatūra, kāda pašsajūta. Es temperatūru nepierakstīju, jo tajā brīdī tas nebija svarīgākais.

Tagad saprotu tos, kuri par savu saslimšanu negrib runāt, jo baidās, ka uzreiz sāksies iztaujāšana un uzbrukumi. Viens cilvēks pat speciāli feisbukā bija mani sameklējis un uzrakstīja: „Ej d**** ar savu kovid! Tu, sabiedrības spekulante.” Iepriekš man vienmēr bija skaidrs: ja ar mani tas notiks, es to pateikšu. Tad, kad pateicu, piezvanīja trīs daļēji pazīstami cilvēki, kuri arī izslimojuši. Vienkārši parunāties, jo, kad slimu, gripas zināt, kā iet citiem, pajautāt, vai arī viņiem ir pazudusi oža, kad tā atgriezās, vai bija tā vai šā, – pakonsultēties.”

KATRU DIENU DAUDZ JAUTĀJUMU

„Es domāju, ka šobrīd būtu mierīgāk. Kaut vai tādēļ, ka lielākā daļa nogurusi no tā, kas notiek. Tagad, iespējams, būtu tādi komentāri: „Nu, beidz! Pietiek par kovidu!” Inficēšanās vairs netiek uztverta tik saasināti. Diemžēl dzirdam arī par sabiedrībā pazīstamiem cilvēkiem, kuri no tā miruši. Bet! Vēl joprojām ir liela daļa cilvēku, kurus viss par koronavīrusu sāk interesēt tik tad, kad saslimst viņi paši.

Es esmu slēgtā Facebook grupā *Covid skartie* un redzu, ka katru dienu kāds ieraksta it kā pašsaprotamus jautājumus, bet tam cilvēkam tajā brīdī tas ir svarīgi. Piemēram: „Kad jums atgriezās oža?” Tas jau sen pārrunāts, ka katram tas notiek citādi, bet jau-

2016. gada janvāris. TV raidījuma *Bez tabu* redakcijā. Tolaik neviens pat nenojauta, ko pasaulei atnesīs 2020. gads un ka arī žurnāliste Baiba Runce būs viena no tiem, kuri pārslimos jauno slimību Covid-19.

tājumi ir. Ožas zudums patiesībā ir ļoti dīvains. Man tas turpinājās tikai trīs dienas – nejutu neko. Citiem oža neatgriežas mēnešiem.”

NEIZPROTAMAS BLAKNES

„Bet bailes nemazinās, jo teju katru dienu uzzinu par jaunām blaknēm. Sevišķi, ja runājam par tā saukto garo kovidu. Tajā jomā viss tikai notiek. Ir tādi cilvēki, kuriem šis vīruss bijis pirms ilgāka laika, bet sekas var novērot tagad. Slēgtajā feisbuka grupā ir daudz tādu, kuriem ir sekas: izkrit mati, aknas absolūti nepārstrādā dzērienus un tamlīdzīgi.

Protams, nevar teikt, ka viss ir tikai kovida dēļ, un tas ir lielākais mīnuss, kāpēc daudzi baidās par sevi stāstīt. Es piekritu, jo man ir pieredze, ka es jūtu sekas. Tādas, par kurām arī nevar teikt, ka tas ir vīrusa dēļ.”

SĀKUMĀ AR VĪRUSU NESAIŠTA

„Man saslimšana galvenokārt izpaudās tā, ka ļoti sāpēja galva. Dulla: visu laikā kā pagīrās, kas nepāriet. Uz brīdi pazuda oža un bija liels nogurums. Ne klepus, ne kakla sāpes – galvenokārt sāpēja galva. Tad, kad jau skaitījos vesela, jutu, ka tā sāp ik pa brīdim. Pat ne sāp, bet ir diskomforts – sajūta, ka galvaskausā par maz vietas. Gripas galvu pakratīt, jo ik pa brīdim tā kļūst smaga.

No sākuma es ar vīrusu to nesaistīju – domāju, ka vienkārši stresa dēļ. Tad bija nedēļa, kad šie simptomi atkārtojās bieži, un sapratu, ka jāaiziet pie ārsta.

Aizgāju pie neiroloģes: viņa pārbaudīja un teica, ka neko sliktu neredz. Izrakstīja zāles, sakot, ja mēneša laikā nekļūst labāk, lai nāku atkal. Nepārgāja – kļuva sliktāk. Pa to laiku sāku domāt, vai tas nebūs saistīts ar kovidu.

Lapā *Re:Baltica* redzēju interviju ar latviešu puisi, kurš stāstīja savu pieredzi – viņam bija tādi paši pēcsimptomi. Tad aizdomājos. Aizgāju vēlreiz pie ārstes, un viņa apstiprināja, ka tās var būt sekas no Covid-19. Ļāva man padomāt un atcerēties, kad šis dīvainās sajūtas galvā sākās. Jā, pirms kovida tā nebija. Bet neviens jau īsti nevar paņemt analīzes un pateikt: jā, tās ir koronavīrusa pārslimošanas sekas. Gaidu rezultātus no magnētiskās rezonanses. Bet jutu, ka speciāliste mani ļoti izprašņāja un interesējās par slimošanas gaitu. Šis vīruss pasaulē plosās tikai gadu, un ir tik daudz nezināmā.”

UZTVER NOPIETNI

„Es vienmēr pandēmiju esmu uztvērusi nopietni un negribēju, ka saslimst mani vecāki. Par sevi nebija uztraukuma vai stresa. Jutos pārliecināta: ja arī saslimšu, nebūs tik traki. Arī par draugiem neuztraucos – jaunajiem jau veselība turas. Arī tad, kad saslimu, nebija sajūtas, ka viss ir slikti. Nedēļu pagulēju, un viss. Trakākais bija tas, ka nevarēju iet laukā.

Tagad? Domas ir mainījušās. Pat ļoti, zinot, kādas ir manas šībrīža sajūtas. Tā visa varēja nebūt: neirologu apmeklējumu, bezjēdzīgas zāļu dzeršanas, mag-

nētiskās rezonanses, nesaprašanas, vai tiešām galvassāpes ir no vīrusa. Ja nu tas ir kaut kas cits, vēl sliktāks? Varbūt pat labi, ka tās ir kovida sekas.

Es negribu, ka kāds ar šo vīrusu saslimst. Man ir bail par draugiem, bail saslimt atkal, jo neviens nezina, kādas sekas varētu būt tad.”

NOMĀC NEZIŅA

„Arī ārsti nezina visu, un tas trācina – neziņa. Man neviens ārsts nav varējis pateikt: jā, manas sliktās izjūtas saistītas ar Covid-19. Man ir atbildēts, ka, visticamāk, vasarā kļūs labāk, ka jādzer C vitamīns. Bet ko lai dara?

Ar vīrusu notiek mutācijas – tas kļūst lipīgāks, viltīgāks. Bail par to, kas izlīdīs vēl. Mēs vēl nezinām, kādas būs ilgtermiņa sekas tiem, kas pārslimo vīrusa jauno paveidu, jo Latvijā tas parādījies sen. Ja paskatās, ko pārslimojušie cilvēki raksta slēgtajā Facebook grupā, jāsecina, ka mans gadījums vēl ir viegls. Plaušu rentgenu es sev neesmu uztaisījusi – bail iedomāties, ko tur ieraudzīšu.”

GRIBAS IEPAUZĒT

„No sākuma biju starp tiem, kuri nesaprata, kāpēc viss tiek ierobežots, bet tad redzēju, ka žurnāla *Ir* redaktore Nellija Ločmele, kura ļoti aktīvi iesaistījās, rakstot par kovidu un cenšoties situāciju uzlabot, paziņoja, ka ņem pauzi. Ka vairs nespēj. (Pērn viņa kovida dēļ zaudēja vīru Rolandu Tjarvi un par to stāstīja publiski – red.)

„Es negribu, ka ar šo vīrusu kāds saslimst. Man bail par draugiem, bail saslimt atkal, jo neviens nezina, kādas sekas varētu būt tad.”

„Kad publiski pateicu, ka man ir kovids, piezvanīja trīs daļēji pazīstami cilvēki, kuri arī izslimojuši. Vienkārši parunāties. Kad slimu, gripas zināt, kā iet citiem.”

„Vēl joprojām lielu daļu cilvēku viss par koronavīrusu sāk interesēt tikai tad, kad saslimst viņi paši.”

Man kā žurnālistei būtu muļķīgi teikt, ka arī man apnikusi valdības mēģināšanās ar lēmumiem, visi tie skandāli ar vakcīnām, bet tā ir. Kaut vai lēmumi par mazaizņemtiem veikalumiem: jā, ļaus strādāt, visi priecīgi gatavojas uzņemt klientus, bet paiet divas dienas – „nē, neļausim”.

Lai gan strādāju medijos, arī es reizem apjūku. LTV raidījums *Aizliegtais paņēmiens* tikko uztaisīja sižetu, kā latvieši slepus ceļo. Nu ceļot uz trešajām valstīm būs atļauts, bet bērnudārzus gandrīz vai aizver – bērns tur var vest tikai tie vecāki, kuri nevar strādāt attālināti. Skaidrs, ka šie lēmumi nekādi neiet kopā! Skaidrs, ka visiem vecākiem jāstrādā. Man bērnu nav, bet zinu, kā ir strādāt, ja mājās ir mazi bērni. Tas nav iespējams! Lai to darītu normāli, mājās jābūt mieram un attiecīgam iekārtojuma.

Nu jau ir par vēlu, bet janvārī vajadzēja uz mēnesi uztaisīt pilnīgu lokdaunu (blokādi – aut.). Viss – mēnesi sēžam mājās absolūti stingros ierobežojumos, un situācija būtu uzlabojusies. Kādam šis mēnesis liktos briesmīgs, kādam garlaicīgs, bet kādam interesants. Bet tas būtu bijis mēnesis, nevis tik ilgs laiks kā tagad.

Es jau vairs nespēju izsekot līdzī, cik ilgi kādi ierobežojumi ir spēkā. Un, protams, ir tādi, kuri tos neievēro un kuriem viss vienvalga. Neļāva frizēties, bet puse Latvijas staigāja safrizēta. Gan jau pēc nedēļas atkal kaut ko aizvērs.”

Raibā skolu dzīve

Elisa Rudzīte, Alberts Dinters
Alsungas vidusskolas arhīva foto

Kamēr daudzviet Kuldīgas, Alsungas un Skrundas novadā 1.–4. klases audzēkņi atgriezušies skolas solā, vecākajām klasēm mācības joprojām notiek attālināti. 3. un 6. klasei pēdējās nedēļas bijušas īpaši nozīmīgas, jo jāraksta diagnosticējošie pārbaudes darbi.

ALSUNGAS NOVADĀ

It kā pēc vasaras brīvlaika

„Mums iet labi, un izskatās, ka bērni pieraduši arī pie maskām,” priecājas Alsungas vidusskolas direktore **Undīne Priedoliņa**.

„Pēc pirmās nedēļas sapratām, ka informācijas uztvere un lasītprasmes iemaņas aizkavējušās – sajūta kā pēc vasaras brīvlaika. Bērni atradinājušies no skolotāju klātbūtnes, bet tas ir pārejoši. Atrāšanos skolā esam par stundu pagarinājuši, lai vielu apgūtu intensīvāk.”

Diagnosticējošie darbi noritējuši labi: 6. klasei attālināti, 3. klasei klātienē. Fokuss – uz loģisko domāšanu un spriest-

spēju. 6. klasēm latviešu valodas un matemātikas darbi izsniegti papīra formā. Vecāki noteiktā laikā atbraukuši pakal un atdevuši aizpildītus: „Grūti kontrolēt, lai bērns neizmanto pierakstus vai citu palīdzību, taču rezultāti liecina, ka darbi izpildīti atbilstoši spējām. Lielie bērni diezgan aktīvi nāk uz individuālajām konsultācijām.”

Personāls reizi nedēļā nodod siekalu testu, un pagaidām neviens ar kovidu nav inficējies. „Alsungā šobrīd ir baltais kods, tāpat saslīmušo nav,” saka U.Priedoliņa.

Skolēni no 1. līdz 4. klasei par maskām neuztraucas – ir prieks par iespēju mācīties kopā. Attēlā: Alsungas vidusskolas 4. klase.

KULDĪGAS NOVADĀ

Nebūt pesimistiem

Mazāko klašu audzēkņi atgriezušies skolas solos. **Diagnosticējošie darbi 6. klasēm organizēti, pielāgojoties apstākļiem.**

IR BAŽAS PAR EKSĀMENIEM

Kuldīgas 2. vidusskolā aptaujāti vecāki, un, tā kā visiem bērniem nav pietiekams tehniskais nodrošinājums, nolemts, ka 6. klase gan latviešu valodu, gan matemātikas izpildīs uz papīra, savukārt dabas zinības – platformā *Uzdevumi.lv*.

Direktors vietnieks izglītībā Igo Kūlainis skaidro, ka doti norādījumi, kā darbi izpildāmi. „Mums ir laba sadarbība ar vecākiem, kuri tos saņēma un atgādāja atpakaļ. Saprotams, ka, labu gribot, vecāki šur tur piepalīdzējuši, taču bijām tam gatavi. Vairums bērnu darbus izpildījuši paši, un neredzējām lielu atšķirību no vērtējuma pirms attālinātajām mācībām.

Grūtāk gājis ar latviešu valodu, jo mums ir arī speciālās klases. Matemātikā veicies labāk, un, šķiet, pēc grūtības pakāpes uzdevumi šādiem apstākļiem bija piemēroti.” Skolotāji darbus analizē, lai kļūdas pārrunātu ar skolēniem.

I.Kūlainis atzīst, ka attālinātais darbs kvalitāti ietekmē: „Pašvadītā mācīšanās šādā vecumā nav tik labi attīstīta kā vecākajās klasēs. Par 9. un 12. klasi gan grūti prognozēt, kā būs, jo iet kā pa vilņiem. 7.–12. klases normāli skolā nav bijušas pusi gada. Ir bažas par eksāmeniem. Viss atkarīgs no tā, vai, veidojot gala darbus, būs ņemts vērā tas, ka šis gads ir atšķirīgs. Galvenais – nevajag būt pesimistiskiem.”

DARA KĀ PIEAUGUŠĪE

Kuldīgas 2. vidusskolas direktore vietniece sākumskolā Inita Embrekte priecājas par 3. klases rezultātiem: „Paveicās, ka mazie klātienē varēja uzrakstīt darbu

gan latviešu valodā, kaut mutiskā daļa jau izpildīta attālināti, gan matemātikā. Vairumam latviešu valodā rezultāti ir virs 50%, daudziem – virs 80%, ir pat 100%. Speciālajai klasei tie ir nedaudz zemāki. Tā kā mazie attālināti mācījās tikai mazliet vairāk par mēnesi, mācības nav daudz cietušas.”

„Vecāki, labu gribot, šur tur ir piepalīdzējuši, taču vairums skolēnu darbus izpildījuši paši.”

Klātienes stundām tiek izmantotas ēkas gan Jelgavas ielā, gan Ventpsils ielā. „Vienu brīdi klases dalījām uz pusēm, bet ir daudz labāk, ja tās var būt kopā, tāpēc izmantojam lielākās telpas. Viena klase mācās sporta zālē. Bērni jūtas labi, pie maskām pieraduši. Paldies vecākiem, kuri atvases sagatavojuši – bērni saprot un seko pieaugušo piemēram. Mēs bijām pat vairāk satraukti nekā bērni. Ēdināšanu dalām vairākos laikos un to darījām jau no 1. septembra,” skaidro I.Embrekte.

JĀMĀCĀS VISIEM

V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas direktore Inese Astaševska stāsta, ka atgriešanās skolā bērniem ir priecīga: „Viņi jūtas labi. Novadā saslīmstības skaitļi gan kāpj, tāpēc labi, ka ir brīvlaiks. Ceram pēc tam atgriezties. Pat ar maskām strādāt nav tik traki – neviens neprotestē.”

Direktore vietniece izglītībā Dace Rimaševska skaidro, ka diagnosticējošie darbi 6. klasēs izpildīti elektroniski, bet 3. klasēs klātienē: „Bija nedaudz sarež-

ģītāk izdomāt, kā organizēt, taču noritēja veiksmīgi. Tā kā visi strādā ar tehnoloģijām, bērniem darbi tika nosūtīti tiešsaistē. Grūti pateikt, kādi ir rezultāti, jo skolotāji darbus vēl analizē.”

Darbs klātienē ritot tāpat kā decembra sākumā. No desmit klasēm četras mācās katra savā telpā, pārējās dalītas uz pusēm: „Svarīgi, lai kabineti ir vai nu blakus, vai pretī. Jauninājums tāds, ka skolotājs vienu un to pašu stundu vada abām klases grupām, kur vieni viņu redz klātienē, otri – platformā *Zoom*. Protams, skolotājs dodas arī pie otras grupas. Tikai pirmajās klasēs, kas tiek dalītas, varam nodrošināt palīgus. Skolotājiem jāapgūst kas jauns – dzīve ir dzīve. Svarīgi, lai sākumskolas klases arī pēc brīvlaika var atgriezties.”

NOVADU PIEEJA BIJUSI LABĀKA

Nepilnas divas nedēļas arī Laidu pamatskolā daļēji atgriezušies dzīvība, jo klātienes mācības atsākuši visi 24 jaunāko klašu bērni. Kā skaidro direktore Elita Tisjaka, viņi sagaidīti ar sejas maskām, izsēdināti, kā prasa noteikumi. Prieks par atgriešanos bijis visiem. Kā saka direktore, bērniem galvenokārt nepieciešama satikšanās. To varot manīt attālinātajās stundās ar tiem, kuriem uz skolu iet nav ļauts.

Skolas priekšrocība ir telpu daudzums: ja vajadzētu, drošas mācības varētu atsākt visi. Bērnu plūsma sadalīta tā, ka katra klase starpbrīdī un pusdienās dodas savā laikā.

E.Tisjaka, atsaucoties arī uz sarunām ar vecākiem, uzskata: iepriekšējais modelis, kad par skolu atvēršanu vai aizvēršanu varēja lemt katra pašvaldība, bijis daudz pareizāks, jo nereti novadā saslīmstīgo daudz, bet tie neattiecas uz visām mazajām skolām.

SKRUNDAS NOVADĀ

Joprojām mājās

Skrundas vidusskolā mazās klases klātienē mācījušās tikai nedēļu, jo **Nīkrāces pamatskolā bijuši saslīmstīgie un tas pasliktinājis novada kumulatīvos rādītājus.**

Izglītības nodaļas vadītāja Inga Flugrāte stāsta: „Bērni Skrundā no 1. līdz 12. klasei turpina mācīties attālināti. Saslīmstības rādītāji uzlabojas, esam priecīgi. Trešdien redzēsim, kādas ir iespējas atgriezties klātienē. Pēc šībrīža rādītājiem to varētu darīt.”

Direktora vietniece izglītībā Signe Grīnberga stāsta, ka diagnosticējošie darbi organizēti attālināti: „6. klase latviešu valodu un matemātikas noteiktā laikā izpildīja elektroniski, dabas zinības tika pārbaudītas vietnē *Uzdevumi.lv*. Vairumam rezultāti ir atbilstoši, taču redzams, ka daļai bērnu palīdzējuši vecāki. Skolotāji bija pārsteigti, ka 6. klases skolēni mācēja visu izpildīt, saglabāt un iesniegt. Ja nesakrīta datora programmatūra, varēja rakstīt uz lapas, nofotografēt un iesūtīt.

Mazākie latviešu valodu izpildīja uz papīra. Ar vecākiem pārrunājām, ka 3. martā līdz 10.00 darbi jāsaņem. Tad bija tiešsaistē klausīšanās uzdevumi, un aizpildītie darbi atdoti tajā pašā dienā. Uzdevumus izprintējām, jo šaubījāmies, vai mazie spēs lejupielādēt, izpildīt, saglabāt un augšupielādēt gatavos darbus.”

Matemātikas darbs izpildīts platformā *Uzdevumi.lv*, ar ko bērni jau pazīstami. Tam velītas 40 minūtes – tad nav daudz laika meklēt atbildes pierakstos, un ir cerība, ka rezultāti parādīs reālo situāciju. „Klātienē būtu labāka. Mums iznāca pamācīties tikai nedēļu, bet bērni un skolotāji bija priecīgi, domāju, arī vecāki. Pat vienā nedēļā skolotāja jūta bērnu izaugsmi,” skaidro S.Grīnberga.

Aprīlī plānoti diagnosticējošie darbi 9. klasei, un visi cer, ka tie notiks skolā: „Domājams, arī 12. klasei eksāmeni netiks atcelti. Iespējams, būs kā pagājušajā gadā, kad pirms eksāmeniem notika konsultācijas un tie noritēja klātienē pēc visiem drošības noteikumiem.”

PIRMS 20 GADIEM UN TAGAD

Progress ir

Pirms divdesmit gadiem martā satraukumu radīja Labklājības ministrijas rīkojums *Par zāļu piederību bezrecepšu vai attiecīgās grupas recepšu zālēm*. Pacienti baidījās, ka vairs nevarēs tik vienkārši nopirkt visas tās zāles, ko agrāk lietojuši.

UZTRAUCĀS, KA PRASĪS LAIKU

Vairums mediķu toreiz sacīja, ka bažām īsta pamata nav – būs tikai stingrāka uzskaitē. Sistēma ieviesta tāpēc, lai sakārtotu zāļu tirgu. Tiesa, gan farmaceitiem, gan ārstiem būs daži apgrūtinājumi: receptes jāglabā gadu, vienā reizē nevarēs izrakstīt daudzumu ilgākam laikam. Ģimenes ārsts Aigars Pūpols tolaik norādīja, ka vairāk laika prasīs recepšu rakstīšana, veidosies pacientu rindas, jo nāks tie, kam vajadzīga nevis ārsta konsultācija, bet tikai ierasto zāļu recepte. Tomēr kaut kas darīts, lai tuvotos Eiropas standartiem, mazinātu pārāk brīvo zāļu tirdzniecību un pārmērīgu lietošanu.

ZĀLES LIETO VAIRĀK

Tagad A.Pūpols atzīst, ka sistēma ir diezgan sakārtota: „Nekārtības nebija jau arī tad, bet nu var strādāt raitāk un precīzāk. Mūsu darbu būtiski atvieglo *E-veselība*. Protams, ir vēl brīži, kad dator sistēma nedarbojas, bet citādi ir daudz vieglāk.

Medikamentu patēriņš gan pieaudzis – slimnieki zāles lieto vairāk nekā pirms 20 gadiem. Tas jau nav slikti, ja konkrētas vajag lietot. Ārsts neraksta neko lieku tikai zāļu biznesam par labu – izraksta tikai veselībai. Protams, vislabāk būtu, ja varētu iztikt bez tām. Bez kontroles dzert bezrecepšu zāles nevajadzētu, jo ir tādas, kas, lietojot ilgstoši, var radīt nopietnas

Kuldīgas ģimenes ārsts Aigars Pūpols atzīst, ka 20 gados zāļu tirgū un recepšu izrakstīšanā daudz kas mainījies un *E-veselība* darbu atvieglo. Bet nu atkal nedienas ar potēm un citas.

sekas. Tāpēc labāk vispirms apsprieties ar ārstu. Mums ir saprātīgi pacienti.”

JĀPIEDĀVĀ LĒTĀKAIS

E-veselības ieviešanai ir arī tāds pluss, ka ārsti redz, kādas zāles pacients lieto un vai izrakstītās viņš izpircis. Kopš pērnā gada darbojas tāda programma, ka no kompensējamajiem medikamentiem jāsaņem lētākais analogs, lai nepārmaksātu. Ir gan dažas grūtības, jo tirgus mainās, grūti tajā orientēties, īpaši gados vecākajiem, kuri

nesaprot, kāpēc viņiem piedāvā cita izskata zāļu kastīti, kaut satāvs tāds pats.

APTIEKAS ESOT SAPROTOŠAS

Papīra receptes nav atceltas, bet tās izrakstot reti – pārsvarā tad, kad nav pieejams dators. Pacienti ar sistēmu apraduši. Sākumā gan bijušas domstarpības, jo *E-veselībā* zāles var nopirkt tikai ar personas dokumentu. Tas atrisinājies, bet problēmas ir tad, ja zāles jāpērk kovida slimniekam. Taču aptiekas esot saprotošas un tik birokrātis-

ki neskatoties. Pandēmijas laiks ārstniecībā ir apgrūtināošs visiem, secina dakteris. „Daudz jāārstē pa telefonu, un medicīnā tas nav labs tonis, bet esam spiesti to praktizēt, lai cilvēku satikšanos mazinātu.

Pandēmijas dēļ radušies zāļu piegādes traucējumi. Citās valstīs tā nav. Bet mēs netiekam galā tāpat kā ar vakcīnām. Ārsti jau tā šajā laikā ir pārguruši, vēl apgrūtināta šī nesakārtotība. Bet vaidēšana jau nelīdz,” nosaka A.Pūpols.

Daina Tāfelberga Arhīva un Alberta Dintera foto

PRIEKĀ AVOTI

Gatavs pārbaudījumiem un piedzīvojumiem

Mārcis Zēbergs ir darbu vadītājs Kuldīgas elektromontāžas uzņēmumā *Sigma Elektro*. Gada sākumā abi ar draugu sākuši darbu arī paši savā uzņēmumā. Maijā Mārcim būs 32 gadi, un viņa aizraušanās ir kaitot jeb pūķot, labi pavadīt laiku ar draugiem un ģimeni. Viņš arī nekad neatteiksies pieņemt izaicinājumus, lai pavērtu sev citus apvēršņus.

SPORTS

„Aizraujos ar vingrošanu un citiem sportiskās formas treniņiem. Tie sniedz enerģijas lādiņu atlikušajai dienas daļai. Tas ir arī režīms, kas palīdz sevi motivēt. Ja kādu treniņu esmu izlaidis, rodas pārmetumi pašam, tāpēc mēģinu vingrot gandrīz katru dienu, apvienojot to ar sabalansētu uzturu.”

KAITBORDS

„Tā ir mana aizraušanās, un tad nav laika domāt par blakus lietām. Tajā brīdī esmu šeit un tagad. Man tā ir sava veida meditācija. Vēlos pateikt paldies draugam Ivo Dēliņam, kurš man šo nodarbi iemācīja.”

SAULE UN VĒJŠ

„Lai vai kāds būtu noskaņojums, labi laikapstākļi spēj to uzlabot. Ja pamosos un ārā spīd saule, dienas sākums jau ir izdevies. Man patīk arī laba ziema, kad var nodarboties ar ziemas sportu. Vējš vajadzīgs, lai varētu kaitot: lielākam vējam vajag mazāku kaitu, mazākam vējam – lielāku.”

ĢIMENE

„Brīvo laiku man patīk pavadīt ar ģimeni. Tai pieskaitu arī draugus. Kopā varam maksķerēt, sēņot vai vienkārši būt kopā bez īpašām darbībām, bet ar patīkamām emocijām.”

CEĻOJUMI

„Lielisks veids, kā izrauties no darbīgās ikdienas, kad var izslēgt telefonu, ir ceļot. Tieši pirms gada ar draugiem bijām Taizemē, taču mūsu piedzīvojumu pārtrauca un izbojāja Covid-19. Tādēļ vēlētos tur aizlidot vēlreiz, tiklīdz tas būs iespējams.”

Izaicinājumi

„Nebaidos tos pieņemt, jo tas ir labs veids, kā sevi pārbaudīt un saprast, vai jaunatklājums man domāts vai ne. Esmu bijis pārniedzējs mācību centrā *Buts*, vadījis elektromontieru kursu, taču sapratu, ka tas nav domāts man. Bet katra jaunā lieta ārpus komforta zonas arvien vairāk motivē citām. Pie izaicinājumiem varu pieskaitīt pārkāpšanu pāri bailēm lidot, kā arī lēkšanu āliņģī, kas bija zaudējums derībās.”

DARBS

„Katrs izdarītais darbs, uz kuru esmu tiecies, sniedz gandarījumu un pārliecību par spēkiem, un tas palīdz neapstāties, turpināt virzīties pretī mērķiem.”

Katrīna Blaua, Mārcis Zēberga arhīva foto

PASAULĒ

Kas tā par vietu? 10. kārta

Izmantojot divus attēlus un nelielu informāciju par kādu pasaules vietu vai objektu, mēģini atpazīt, kā to sauc!

Šī pils vairākus gadsimtus bija kādas lielhercogistes valdnieka mājas. Mūsdienās šajā ēkā atrodas muzejs. Pils nosaukums dots par godu tās idejas autoram, kurš bija slavens un ietekmīgs banķieris. Objekts būvēts ap 1440. gadu. Liels uzsvars likts uz to, lai logi būtu lielāki nekā pati ieeja un izmēra ziņā tā pārspētu jebkuru citu pili. Dažādos laikos tur dzīvojušas ietekmīgas šīs valsts dinastijas un valdnieki.

Atbildi gaidām līdz **18. marta 11.00**, to sūtīt konkursam *Pasaules pazinējs, Kurzemniekam* 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv vai iemest redakcijas durvju pastkastē.

9. kārtas atbilde: Tasmānija.

Pareizi atbildējuši: Ingars Neimanis, Inese Midrijāne, Gunta Folkmane, Indra Grandava, Daina Gerente, Jolanta Dala, Ausma Kreidere, Vineta Kondraņicka, Vilnis Bēniņš, Velta Višņevska, Ruta Orlova, Gunta Grundmane, Ojārs Silkans.

Konkursu atbalsta veikals *Cikāde*.

VĒSTURE

Kurzemnieks sadarbībā ar Kuldīgas novada muzeju piedāvā konkursu, kas liek papētīt vēsturi vai vienkārši atcerēties dažādus notikumus Kuldīgas, Skrundas un Alsungas novadā.

10. jautājums

Kādas slavenas Rīgas kinostudijas filmas uzņemšana redzama attēlā? Kurā gadā tas notika?

Atbildi un, ja ir, arī atmiņu stāstu par attēlā redzamo līdz **18. marta 11.00** sūtīt e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv.

9. jautājuma atbilde: pie Virkas muižas.

Pareizi atbildējuši: Indra Grandava, Daina Gerente, Ingars Neimanis, Ausma Kreidere, Gunta Grundmane, Velta Višņevska, Ojārs Silkans.

FOTOKONKURSS

Kas šajā attēlā ir citādāk?

Atrodi neatbilstības!

Konkursu atbalsta

Atbildes līdz **18. marta 11.00** sūtīt e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv vai fotoattēlu, izgrieztu no laikraksta (ne kopētu), sūtīt redakcijai 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai iemest redakcijas vēstuļu kastītē.

Pareizi atbildējuši: Indra Grandava, Ausma Kreidere, Daina Gerente, Gunta Grundmane, Ingars Neimanis, Velta Višņevska, Ojārs Silkans.

MARTA ERUDĪTS

Atbildi meklējiet kādā no *Kurzemnieka* numuriem un līdz **18. marta 11.00** sūtiet e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv!

Kāda nedēļa Latvijā noritēja no 8. līdz 14. martam tiešsaistē?

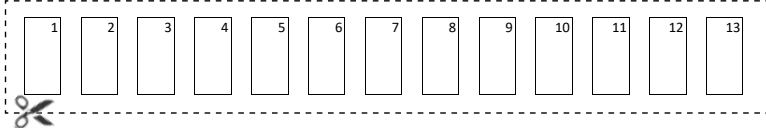
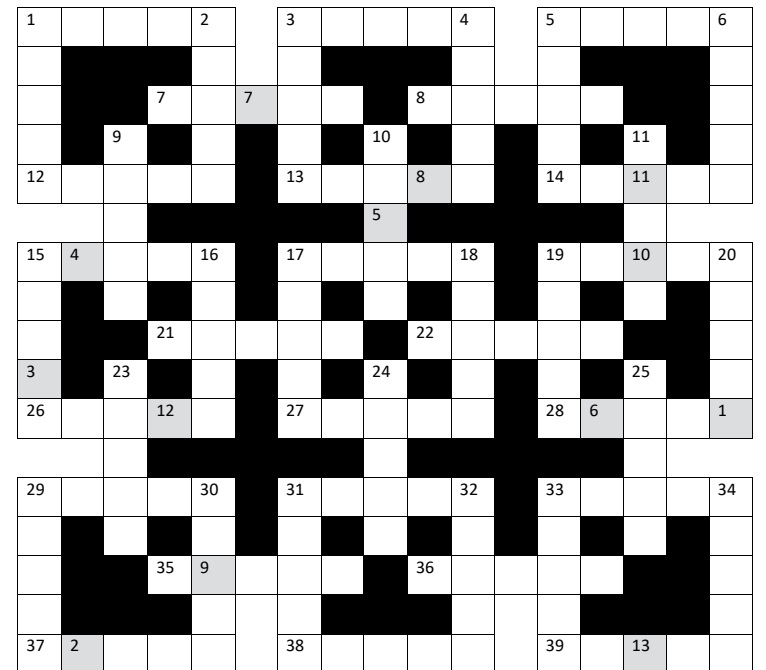
Atbilde: no 1. marta līdz 15. jūnijam visās ūdenstilpēs aizliegts jebkādas zivis zvejot ar tīkliem.
Pareizi atbildējuši: Gunta Folkmane, Indra Grandava, Daina Gerente, Ojārs Silkans, Ingars Neimanis, Gunta Grundmane, Rasma Stepe, Velta Višņevska.

Konkursu atbalsta veikals *Pindzele*.

KRUSTVĀRDU MĪKLA

Veidojusi **Daina Skribane**.

Risinājumu gaidām līdz **18. martam**.

Horizontāli. 1.Zviedru grāmatizdevējs (1820–1900). 3.Amerikāņu rakstnieces M.Mičelas romāns *Vējiem...* . 5.Antonīms vārdam *seks*. 7.Kaņepju sviests. 8.Krāsns mūrītis. 12.Gaujas pieteka. 13.Saullēkts. 14.Slavens amerikāņu tenisists (1970). 15.Šķūņa telpas daļa starp divām sijām. 17.Villaine. 19.Nogulumiezis, kas veidojas purvos. 21.Skriet, gājējoties, glābjoties no dunduriem un citiem kukaiņiem (parasti par govīm). 22.Pērt (sar.). 26.Arods. 27. E.Pāvula loma Rīgas kinostudijas filmā *Purva brīdējs*. 28.Smalks mežģiņu audums. 29.Viens no kāršu mastiem. 31.Dobts, lēzens koka trauks. 33.Latviešu tēlniece, medaļu māksliniece (1937). 35.Pasta nodevas zīme. 36.Liels skujkoku mežu apgabals Sibīrijā un Z-Amerikā. 37.Apdzīvota vieta Rūjienas novadā. 38.Gareni koka trauki maizes mīklas gatavošanai. 39.Pagasta centrs Limbažu novadā.

Vertikāli. 1.Preču, valūtas un vērtspapīru tirgus. 2.Ar salām norobežoti liči Usmas ezerā. 3.Šķērskoks (putnu mītnē), uz kura nakšņo putni. 4.Doma, iecere. 5.Latviešu klasiskā tautas dziesma. 6.Velki. 9. M.Zālītes (1952) romāns *Paradīzes...* . 10.Kanādas hemlokegle. 11.Poļu kinorežisors (1926–2016). 15.Klintīs izcirsta senpilsēta un cietoksnis Jordānijā. 16.Kērlinga komandas kapteinis. 17.Tāds, kam žēl atdot (ko) citam. 18.Abavas pieteka. 19.Koksnes daudzums augošos kokos. 20.Karpu dzimtas zivs. 23.Nelieli zvirbuļveidīgo kārtas dziedātājputni. 24.Laika skaitīšanas sistēma. 25.Latviešu režisors, aktieris (1907–1991). 29.Ļoti sausa, smalka, irdena zeme (pār.). 30.Skandināvu mitoloģijā – medību un slēpošanas dieviete. 31.Alegorisks, parasti īsi formulēts uzdevums vai jautājums un tā atminējums, atbilde. 32.Tīklveida nomogramma. 33.R.Blaumaņa pirmā luga (1891). 34.Vadakstes pieteka.

Pareizā atbilde: PLAKANSPIEDE – tipogrāfijas iespaidmašīna, kam plakana iespaidforma ir nostiprināta uz metāla plāksnes (tālera), kas izdara kustību turp un atpakaļ, un rotējošs iespaidcilindrs; ātrspiede.

Atbildes

Horizontāli. 1.Karnaka. 5.Madonna. 9.Horsts. 11.Estere. 12.Marķīzs. 13.Enohs. 17.Desna. 19.Adenoma. 20.Ēdiens. 21.Strofa. 24.Atspere. 26.Dūdas. 27.Asīze. 31.Bēringis. 33.Dņepra. 34.Akords. 35.Lemesis. 36.Karalis.

Vertikāli. 2.Abomīns. 3.Naso. 4.Kosma. 6.Alesa. 7.Orts. 8.Nirvana. 10.Šķaune. 14.Habdala. 15.Adenīts. 16.Emīters. 18.Edafons. 22.Speķis. 23.Būtiņģe. 25.Izdedži. 28.Abasi. 29.Asama. 30.Apse. 32.Boča.

Pareizi atbildējuši: Daina Gerente, Bruno Mekšs, Gunta Grundmane, Vilnis Bēniņš, Velta Višņevska, Alma Bredovska, Gunta Vāciete, Ojārs Silkans.

Atminējumu, izgrieztu no laikraksta (ne kopētu), sūtīt uz redakciju *Krustvārdu mīklu konkursam, Kurzemniekam* 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai iemest redakcijas vēstuļu kastītē.

Uzvarētājam dāvana gādāta sadarbībā ar salonveikalu *Akcent's*.

MINI MĪKLU!

Kas tas ir?

Ne kāju, ne galvas, tik apaļš rumpis.

Atbildes līdz **18. marta 11.00** sūtīt e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv vai redakcijai 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai iemest redakcijas vēstuļu kastītē.

Atbilde: kāpostgalvai.

Pareizi atbildējuši: Ingars Neimanis, Ausma Kreidere, Gunta Folkmane, Indra Grandava, Daina Gerente, Velta Višņevska, Gunta Grundmane, Ojārs Silkans.

PĀRDOD

DĀRZA MĀJIŅU Kuldīgā, dārzkopības biedrībā *Rumba*, Bumbieru alejā. Tālr. 29219550, 27020769.

Sertificētu **KARTUPEĻU** sēklu. Cena: 0,40+PVN. Iespējama piegāde. Tālr. 29432458.

SIA *Vēvers* pārdod priedes skaidu kuri-nāmās **BRIKETES** ar piegādi. Cena: 130 eiro. Tālr. 26651831.

Piedāvājam kvalitatīvas bērza **BRIKETES**, ilgi deg, mazs pelnu atlikums, ar visu piegādi Kuldīgā, 135 eiro par paleti. Tālr. 20331463.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Tālr. 27885688.

Sausu **MALKU** maisos, kravās. Tālr. 26544462.

SIA *AJG plus* – sazāģētu nomaļu **MALKU**. Tālr. 29399939.

Pārdod ar piegādi zāģētavas atgriezumū **MALKU**; skaldītu malku; 3 m garu meža malku. Tālr. 29249578.

Visu veidu **MALKU**. Tālr. 26153187.

Skaldītu un kluču **MALKU**. Tālr. 20396500.

Skaldītu un *šāļu* **MALKU**. Tālr. 24877409.

Pārdod visu veidu **MALKU**. Tālr. 25971768.

MAINA

Divstābu **DZĪVOKLI** Priedainē pret remontējamu **MĀJU** Kuldīgā vai 10 km rādusā. Tālr. 29621515.

W SVEASKOG
BEZ MAKSAS attīra no krūmiem laukus un citas aizaugušas platības.
PĒRK zarus, cirsmu atlikumus, šķeldojamo materiālu.
☎ 25 622 293 (Āris)

Viss par reklāmu Kurzemniekā!
Tālrunis 25466688.

PĒRK

Jauna ģimene vēlas pirkt **DZĪVOKLI** Kuldīgas vecpilsētā. Tālr. 27431076.

Z/š **SMAIDAS** pērk **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

SIA *Valinda* – **LIELLOPUS, JAUNLOPUS, AITAS, JĒRUS** dzīvsvārā. Tūlītēja samaksa. Tālr. 29434034.

Briežu **RAGUS**. Brauc pakāļ. Tālr. 29886349.

Nolietotas **AUTOMAŠINAS** – metāllūžņiem. Norakstu, savācu. Tālr. 29728544.

AUTOMAŠINAS. Tālr. 20294598.

DAŽĀDI

RIEPU montāža un balansēšana. Tālr. 28958135.

Sertificēta **BŪVFIRMA** ar pieredzi veic dažādus būvdarbus, dokumentācijas noformēšanu. Tālr. 29705025.

Veicam **CELTNIECĪBAS** darbus Kurzemē. Tālr. 20166966.

SADZĪVES TEHNIKAS remonts izbraukumā. Tālr. 27501427.

Ātri un lēti ierīko **DZIĻURBUMU**. Tālr. 29605105, 28205914.

VAJADŽĪGI

SIA *Rajaks* (46102003750), Planīcas ielā 75, – **STRĀDNIEKI** fiziskam darbam kokzāģētavā. Darbs maiņās pie lentzāģa. Samaksa: no 650 eiro. Tālr. 26228615.

Ventspils pilsētas izglītības pārvalde (90000052497) izsludina konkursu uz **FINANŠU** un **GRĀMATVEDĪBAS NODAĻAS VADĪTĀJA / GALVENĀ GRĀMATVEŽA** amatu. Darba alga: 1450–1550 EUR mēnesī. Ar pretendentiem izvirzītājam prasībām, dokumentu iesniegšanas kārtību un termiņu varat iepazīties Ventspils pilsētas izglītības pārvaldes mājaslapā sadaļā *Vakances*: <http://vip.ventspils.lv/parvalde/vakances/>. Tālr. 63601221.

SIA *NovaSafs* (51203025781) piedāvā iespēju pieņemt materiālu piegādes **ŠOFERIM**. Nepilna laika darbs. No 5,00 EUR/st. Nepieciešama vismaz B kategorija. Tālr. 26677889.

LĪDZJŪTĪBAS

Kādas gan skaistas un bagātas dzīves var būt,

Taču visskaistākā aplūst var,
Nepasot sirdij, cik sāpju tā aizēnot jūt.
/S.Kaldupe./

Skumju brīdī esam kopā ar Ilzi, Juri un pārējiem tuviniekiem, INESI mūžības ceļā pavadot.

Ineses kolēģi

Pār tevi smilšu klusums klāts,
Vien paliek atmiņas un tava mūža stāsts.

/J.Rūsiņš./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību skolotājai Dacei Trukšānei, tēvu mūžībā aizvadot. Skrudas vidusskolas kolektīvs

Ja nākas kaut ko ļoti tuvu zaudēt,
Tad nākas glūzi cilvēciņi skumt.

/O.Vācietis./

Izsakām līdzjūtību tuviniekiem, izvadot mūžības ceļos mūsu studijas ilggadējo dalībnieku, mākslinieku ARVĪDU LIEPIŅU.

TTM studijas *Kuldīgas paleta* kolektīvs

Tu arvien būsi šai pusē,
Tai gaismā, ko atstāji mums.
Kaut arī sirds tava klusē,
Mums paliek šis mantojums.

/Ā.Elksne./

Skumjās esam līdzās ģimenei, no mūsu novadnieka, Īvandes pagasta patriota JOZA DARĢA atvadoties.

Īvandes pagasta pārvalde

Kā putni aiziet dusēt
Gar vakara debess malu,
Tā aiziet mūsu mīļie
Uz kluso mūžības salu.

/K.Skalbe./

Izsakām līdzjūtību Darģu ģimenei, no JOZA uz mūžu atvadoties.

Kaimiņi Īvandē

Mīļo tēt, cik ļoti grūti
Tevi zemes klēpim dot,
Atvadoties sveikas sūtīt,
Dziedāt dziesmu pēdējo.

/Z.Purvs./

Ar patiesām skumjām atvadāmie no mūsu kolēģa JOZA DARĢA un izsakām dziļu līdzjūtību viņa ģimenei.

Kurzemes rajona tiesas kolektīvs

Mīļo tēt, cik ļoti grūti
Tevi zemes klēpim dot,
Atvadoties sveikas sūtīt,
Dziedāt dziesmu pēdējo.

/Z.Purvs./

Visdziļākā līdzjūtība Andrim Darģim, tēti mūžībā pavadot.

SIA *Energoparks* kolektīvs

Es zvaigznes kāpšu raudzīt debesīs,
Es tālu ceļu iešu...

/E.Vēciņa./

Mūsu visdziļākā līdzjūtība Arvīdam Tīrumam, māti mūžībā pavadot.

Guntis un Dace Freimaņi

Cik gājums garš – nav izmērīts,
Cik bagāts bijis tas – nav svērts.
Bet mūžs ir pateicības vērts.

/V.Kokle-Līviņa./

Izsakām līdzjūtību dēlam, māti VERU TĪRUMU mūžībā pavadot.

Dzidra Letauere, Agrīna, Rita, Austra, Dzidra Strīgune, Astrīda

Tie savādi skumīgie mirkļi...
Tad palīdzēt var tikai viens,
Ja kādu atmiņu gaišu
Tu savā dvēselē sien.

/K.Apškrūma./

Skumju brīdī izsakām visdziļāko līdzjūtību Antrai Veisbergai, JĀNĪTI pāragri mūžībā pavadot.

Kaimiņi no *Blintenēm* un *Porņiem*

Tuvs cilvēks neaiziet,
Viņš tikai pārstāj līdzās būt.

/S.Kaldupe./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību mammai Antrai un vecmāmiņai, dēlu un mazdēlu JĀNI VEISBERGU mūžībā pavadot.

Klasesbiedri un audzinātāja A.Verbele

Katrai dienai baltalkšņa sūrums,
Katrai dienai rēta, kas smeldz.
Bērn, ar tevi mums dzīvības jūrai
Atņemts cerību rītausmas zelts.

/K.Apškrūma./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Antrai, dēlu pāragri zaudējot.

SIA *Ezernieki Agro*

Ir zaudējumi, pie kuriem nepierod,
Kurus nekad neaizmirst,
Lai gudrais prāts saka, ko sacīdams,
Sirdij ir savi iemesli,
kas prātam nepieejami...

/Z.Mauriņa./

Izsakām līdzjūtību Antrai un Benitai, no dēla un mazdēla atvadoties.

Andris, Aivars, Madars

Sāp sirds, no dēla šķiroties,
Kad viņa taka smilšu kalnā iet.

/J.Rūsiņš./

Skumstam, atvadoties no JĀŅA VEISBERGA, un izsakām visdziļāko līdzjūtību Jāņa mammītei un omītei.

Rita, Anne, Ručs, Daina, Dzidra

Prāts negrib noticēt,
Sirds nesaprot,
Kam pēkšņi apdzisusi
Tava diena.

/K.Apškrūma./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Antrai Veisbergai, no dēla atvadoties.

Kaimiņi Krasta ielā 1

Aiz tevis dzīvība un gaisma paliek,
Un atmiņas kā krāšņs zieds.

/J.Silazars./

Izsakām Antrai Veisbergai mūsu visdziļāko līdzjūtību un domās esam kopā ar tevi.

Kalniņi

Katrs sava liktnes ziņā,
Viens vien mūžs mums katram dots.

/D.Avotiņa./

Izsakām līdzjūtību Arvim Koham, tuvu cilvēku smilšu kalniņā pavadot.

Mednieku klubs *Ozols*

Pāri jumtiem gājputni skries
Un uz pavasara dzīrēm trauksies,
Jautri tie pēc tevis sasauksies,
Bet tu klusēsi un neatsauksies.

/A.Vējāns./

Kuldīgas slimnīca izsaka dziļu līdzjūtību Jeļenai Gorbačevskai, dzīvesdraugu zaudējot.

Viens otram tikai uz laiku.
Kā sniega pārslīņas matos,
Kā laipiņas pāri upēm.
Mēs iedoti tikai uz laiku...

/M.Laukmane./

Skumju brīdī esam kopā ar Lienī, no dzīvesbiedra atvadoties.

Kolēģes aprūpes nodaļā

Atvadīsimies no mūsu mīļā tēta
JEGORA ČERKAŠINA
(1926 – 2021)
ģimenes lokā 18. martā 14.00
Kuldīgas Kalna kapos.
Bērni ar ģimenēm, mazbērni un mazmazbērni

Mūžības ceļā devies tēvs,
vectēvs, vecvectēvs
JOZS DARGIS
(19.10.1947. – 12.03.2021.).
Izvadīšana 17. martā 16.00
no Meža kapiem.
Sērojošie tuvinieki

GOLDINGEN *Room*
& VIENKĀRŠI LABS ĒDIENS

Ja gribi strādāt draudzīgā kolektīvā un iemācīties ko jaunu, ja ēdiena gatavošana vai pasniegšana ir tavs aicinājums, tad piesakies un pievienojies mūsu komandai.

PIEDĀVĀJAM DARBU
pavāram, pavāra palīgam, viesmīlim, viesmīļa palīgam.
Atalgojums līdž 4,00 EUR/stundā.

CV sūti e-pastā: propellerfoodie@gmail.com vai ienāc parunāties Baznīcas ielā 2, Kuldīgā (SIA *Propeller Foodie*, 51203049281).

GODĀTIE KLIENTI!

Kurzemnieka reklāmas nodaļa katru darbdienu klātienē strādā no 9.00 līdz 12.00.

Pārējā laikā sludinājumus un reklāmu var ievietot attālināti:

- izmantojot portālu *307.lv*, nospiežot ikonu *Kurzemnieks*,
- sūtot e-pastā: sludinajumi@kurzemnieks.lv.

JOKI

Internets – tā ir budisma jaunlaiku versija: internetam ticošs cilvēks var izdzīvot vairākas dzīves, vienlaikus izmantojot dažādus segvārdus.

Tiesnesis:

– Kāpēc jūs nozagāt auto?

Apsūdzētais:

– Es kavēju darbu.

– Kāpēc neizvēlējāties autobusu?

– Man nav tiesību autobusa vadīšanai.

Divi japāņu tūristi pie Brīvības pieminekļa man iedeva fotokameru. Es īsti nesapratu, ko viņi man teica, taču tas bija ļoti dāsni no viņu puses.

SEN

Sieviešu ērtībām

Veļas mazgāšana ir viens no grūtākajiem mājas darbiem, ko parasti dara sievietes. Tāpēc viņas meklē palīdzību sadzīves pakalpojumu kombināta veļas mazgātavā. Taču agrāk mūsu darba kvalitāte sievietes neapmierināja, un mums bija tikai ap 400 klientu. Meklējām iespējas, kā uzlabot darba kvalitāti, lai sievietes veļas mazgātavas ļaudīm uzticētu savus palagus, galdautus un visu citu. Izbūvējām ūdens mikstināšanas iekārtu. Tagad laborante katru dienu raugās, lai ūdens atbilstu veļas mazgāšanas tehnoloģijai. Arī mazgātājas vienmēr mazgāšanas līdzekļus cenšas pielietot vajadzīgajās proporcijās. Tagad veļas mazgātavā darba kvalitāte uzlabojusies, un kuldīdznieces mums uzticas daudz vairāk. Mums ir jau vairāk nekā tūkstoš klientu, katru mēnesi izmazgājam ap 15 tonnām veļas. Taču kuldīdznieces ne vienmēr apmierinātas. Mazgātavā radās grūtības veļas šķirošanā. Daudzas kuldīdznieces savā veļā iešuvisas zīmes ar krāsainiem diedziņiem. Taču šīs zīmes bieži ir ļoti līdzīgas vai pat vienādas. Gadījies, ka šķīrotājas veļu sajauc, un klientēm lielas pretenzijas. Lai tā nebūtu, esam izgatavojuši veļas numuriņu komplektus, ko izsniedz veļas pieņēmēja. Šie numuriņi piešūjami veļai norādītajās vietās. Tas atvieglos šķīrotāju darbu, veļu vairs nesajauc.

Padomju Dzimtene 1970. gada 10. martā

DISKUSIJA

Aicina uz sarunu par invalīdu darbu

Ceturtdien, 18. martā, no 10.30 līdz 12.00 kampaņā *Dara citādi – izdara tāpat* ikviens var tiešraidē sekot līdz pirmajai diskusijai *Strādāju un izdaru tāpat*.

Tajā savos stāstos, atziņās un ieteikumos par to, kā strādā cilvēki ar invaliditāti, dalīsies darba ņēmēji un devēji. Labklājības ministrija (LM) aktualizē tā saukto iekļaujošo nodarbinātību un sāk tiešsaistes diskusiju ciklu. Būs saruna par grūtībām, ar kādām saskaras cilvēki ar invaliditāti, gan darbu meklējot, gan strādājot. Kopā tiks meklēti ieteikumi, kā viņus iedrošināt darbu meklēt aktīvi un kā rosināt pieņemt viņus darbā.

Pieredzē dalīsies cilvēki no dažādām nozarēm: Juris Jaunzems, kuram ir kustību traucējumi un kurš strādā par kasieri veikalā tīklā *Rimi*; vājredzīgais masieris

Vladimirs Gailis, kurš strādā savā ārstniecības uzņēmumā *Realengo*; Latvijas Nedzirdīgo savienības viceprezidente Inese Immure, kurai ir dzirdes invaliditāte. Darba devēja redzējumu atklās Eva Viļķina, kuras vadītajā sociālajā uzņēmumā *Visi var strādā* deviņi cilvēki, tostarp ar garīgiem un kustību traucējumiem un arī bez redzamas invaliditātes. Sarunā iesaistīsies LM sociālās iekļaušanas politikas departamenta direktore Elīna Celmiņa.

Tiešraide būs portālā *Delfi.lv*, kā arī LM un Latvijas Sociālās uzņēmējdarbības asociācijas feisbuka kontā. Komentāru sadaļā skatītāji varēs uzdot jautājumus.

Kopumā notiks trīs diskusijas, nākamā paredzēta 29. aprīlī, un cikls beigsies septembrī.

Justīne Smilga

IESPĒJA

Advokāta padoms – bez maksas

Šonedēļ pie vairāk nekā 100 advokātiem Latvijā var saņemt bezmaksas konsultācijas par administratīvajām, mantojuma, īpašuma, ģimeņu un saistību tiesībām, krimināltiesībām un citiem juridiskiem jautājumiem. Kuldīgā padomus dot pieteikušās advokātes Gunta Laizāne un Vineta Čīne, bet vietējais advokāts Raitis Mediņš pieņem Saldū.

Latvijas Zvērinātu advokātu padomes priekšsēdis Jānis Rozenbergs informē, ka Advokatūras dienas notiek 12. reizi, un pieredze liecinot, ka pirmā tikšanās ar advokātu daudzus pamudinājusi sākt risināt jau sen ieilgušas personīgās problēmas, jo samaksas vai citu iemeslu dēļ līdz šim nav bijusi iespēja juridisko palīdzību saņemt. Konsultācijai jāpiesakās internetā: <https://ej.uz/AdvokaturasDienas2021>.

Daudzi advokāti pirmo reizi ir gatavi konsultēt pilnībā attālināti: e-pastā, pa telefonu vai ar kādu videosaziņas rīku.

Jolanta Hercenberga

VIRTUVĒ

Trīs valstis, trīs maizes

Elisa Rudzīte
Jēkaba Aleksandra
Krūmiņa foto

Pašcepta maize rada omulību un mājīgumu, process saliedē ģimeni. Lai arī jāiegulda darbs un laiks, rezultāts ir ļoti labs pat parastā cepeškrāsnī.

9. marta numurā jau aprakstījām latviešu ūdenskļiņgerus, bet tagad piedāvājam pamēģināt ģimenes galdā likt pārējās maizes, kādas Kuldīgas Tūrisma un tehnoloģiju tehnikuma projektā *No kulinārā mantojuma līdz ēst gatavošanas mākslai* cepa ēdienu gatavošanas skolotāji, audzēkņi un citi interesenti no Latvijas, Igaunijas, Lietuvas un Itālijas.

Receptes

LIETUVIEŠU TRITIKĀLES MAIZE AR SAULESPUĶU SĒKLĀM

Sastāvdaļas:

- 400 g rudzu miltu
- 800 g ūdens
- 600 g saulespuķu sēklu
- 1000 g ūdens
- 1200 g kviešu miltu
- 400 g rudzu miltu
- 120 g cukura
- 40 g sāls
- 50 g sausā rauga
- 60 g svaigā rauga
- 250 g iesala ekstrakta

Pagatavošana

1. 400 gramiem izsijātu rudzu miltu pievieno 800 g ūdens 90–95° C temperatūrā, visu lēni maisa apmēram desmit minūtes.
2. Ļauj atdzist līdz 64° C. Process ilgst 1,5–2 stundas.
3. Masai pievieno saulespuķu sēklas, atlikušo ūdeni un visu samaisa.
4. Pievieno kviešu miltus, vēl 400 g rudzu miltu, cukuru, sāli, sauso raugu, svaigo raugu, iesala ekstraktu. Visu maisa apmēram 30 minūtes.
5. Mīklu 30–40 minūtes atstāj istabas temperatūrā.
6. Gatavo masu sadala divās daļās, katru liek cepšanas formā, atstāj 50–60 minūtes siltā vietā.
7. Cep 180°C 40 minūtes.
8. Pēdējās desmit minūtes cep tvaika režīmā.

IGAŅU RUDZU MAIZE AR SĒKLĀM

Kā pagatavot ieraugu

Vajag glāzi pilngraudu rudzu miltu, 0,5 glāzes kviešu miltu, mājas ābolu sulas tik daudz, lai pārklātu miltus. Visu sajauc un atstāj siltā, mitrā vietā vismaz divas dienas. Ik pa laikam samaisa. Ieraugs ir gatavs, kad tajā parādās burbulīši.

Pēc divām dienām

Ieraugs, 1 litrs silta ūdens, 0,5 litri rudzu miltu (pilngraudu). Sajauc un trauku pārklāj ar dvieli, atstāj siltā vietā līdz nākamajai dienai.

Nākamajā dienā

Iepriekšējā vakarā sajauktā masa, 3 tējkarotes sāls, 200 ml cukura, litrs pilngraudu rudzu miltu, 0,3 litri kviešu miltu.

Pagatavošana

Masai pakāpeniski pievieno miltus un pārējās sastāvdaļas. Iespējams, visus miltus nevajadzēs. Mīklai jābūt mīkstai – ne pārāk cietai un biežai. Ja vēlas, nedaudz mīklas var atlikt ieraugam, lai maizi ceptu nākamreiz. Ieraugu glabā ledusskapī līdz desmit dienām. Pievieno sēklas (ķirbju, saulespuķu, sezama, linsēklas), vislabāk ir iemaisīt ar rokām. Divās maizes formās iekļāj cepamo papīru. Tam pārber nedaudz miltu un uzlej eļļu, lai atvieglotu izņemšanu no formas. Mīklu sadala divās formās, atstāj siltā vietā 4–6 stundas. Kad mīkla pacēlusies, uzsilda krāsni līdz 250 grādiem. Liek maizi uz 15 minūtēm. Pēc tam pārklāj ar cepamo papīru, temperatūru pazemina līdz 200 grādiem un cepeškrāsnis apakšā ievieto karstumizturīgu trauku ar ūdeni. Cep 50 minūtes. Gatavās maizes virspusi pārklāj ar sviestu. Ļauj atpūsties zem dviela. Sagriešanai maize ir gatava pēc divām stundām.

ITĀĻU STILA CIETO KVIEŠU MAIZE

Sastāvdaļas

- 800 g cieta kviešu miltu
- 100 g piecgraudu miltu (dažādu, piemēram, rudzu, auzu, griķu u.c. vai kamas miltu)
- 20 g sāls
- 500 g ūdens
- 100 g ierauga (var mēģināt igauņu maizes ieraugu)
- 40 g olīveļļas

Pagatavošana

Sajauc sastāvdaļas un mīca, līdz masa viendabīga un elastīga (minūtes desmit). Liek atpūsties ar eļļu iesmērētā traukā (minūtes 20). Pēc tam, turot pirkstos, ļauj mīklai pastiepties un izstieptoj daļu pārloka pāri izveidotajam kukulītim. Šādi mīklu pastiepj un pārloka no visām četrām pusēm. Ļauj atpūsties vēl desmit stundas. Kad mīkla uzrūgusi un pacēlusies, to atkal pastiepj un pārloka četras reizes kā iepriekš. Lēzenā, pītā traukā iekļāj auduma virtuves dvieli, pārkaisa ar miltiem, ieliek tur kukulīti, apsedz ar dvieli. Ļauj uzrūgt vēl stundas divas. Izņem no groza un iepriekš uzkarstētā krāsnī 250°C cep desmit minūtes, pēc tam 40 minūtes 180°C. Pirms sagriešanas ļauj atdzist, noliekot uz režģa.

